

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1996 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 2ο • ΦΥΛΛΟ 37ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΣΥΡΡΟΗΝ ΚΑΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΝ

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΞΑΝΑ στον αντικοινωνικό τους ρόλο. Δήμιοι και διώκτες των επιθυμιών του ανθρώπινου γένους για ελευθερία και αγώνα ενάντια στην καταπίεση. Αναλαμβάνοντας για ακόμα μια φορά να είναι η εμπροσθοφυλακή της άρχουσας τάξης υπερασπίζοντας στο ακέραιο τα συμφέροντα του κεφαλαίου και του νεοφιλελευθερισμού. Φορούν την τήβεννο της δικαιοσύνης

δύναμης τους.

Κανείς δεν πρέπει να αμφισβητήσει το αλάνθαστο της εξουσίας τους.

Η τιμωρία θα έρθει από όλους τους χειραγωγούς της κοινωνίας: από τους μπάτσους, τους πολιτικούς, τα ΜΜΕ. Και θα την επικυρώσουν οι δικαστές με τις αποφάσεις τους. Αυτοί είναι το μοναδικό και αμόλυντο -από κάθε διαφθορά και

ντιστέκονται και αμφισβητούν την κοινωνία της ανισότητας και της θεσμοθετημένης εκμετάλλευσης, αυτοί που θα νιώσουν τη λύσσα της εκδικητικότητας τους. Είναι οι φωνές των εξεγερμένων, αυτές που ζητούν μια κοινωνία χωρίς καταναγκασμό και εξουσία επιδιώκοντας τώρα την κοινωνία της ελευθερίας και της ισότητας, μιας κοινωνίας που θα σέβεται το ανθρώπινο πνεύμα και θα χτίζεται πάνω στις αξίες αυτές. Είναι οι φωνές αυτές που θα πρέπει να τιμωρηθούν για να παραδειγματιστεί όλη η κοινωνία ενόψει των κοινωνικών αγώνων που έρχονται. Οι καταληψίες του Πολυτεχνείου βρέθηκαν μαζί σε μια νύχτα, ενώνοντας για λίγο τις διαφορετικότητες τους. Ενώνοντας τις επιθυμίες τους σε μια στάση αξιοπρέπειας και αντίστασης και αυτήν τους την επιλογή την πλήρωσαν ακριβώς: Έπρεπε να κατασταλούν, γι' αυτό η δικαστική εξουσία προσπαθεί να επιδιώξει ένα πρόσωπο δυνατό και αλύγιστο. Ένα πρόσωπο σκληρό ώστε να είναι παράδειγμα υποταγής προς όλους τους άλλους. Οι δικαστές στέλνουν ένα μήνυμα σε όλη την κοινωνία:

"Δείτε μας πως φυλακίζουμε τους αγωνιστές. Δείτε μας πως έχουμε την εξουσία να φτάνουμε σε οριακό σημείο ζωής και θανάτου τους απεργούς πείνας. Δείτε μας να καταδικάζουμε, έχοντας παραβεί και τους ίδιους τους νόμους που εμείς φτιάξαμε, τους καταληψίες του Πολυτεχνείου. Εμείς είμαστε η εξουσία και πρέπει να μας τρέμει". Αυτό το μήνυμα οι δικαστές θα ε-

πιχειρήσουν να το επαναλάβουν ακόμα μια φορά στο δεύτερο γύρο της δίκης, των υπολοίπων 367 από τη μαζική σύλληψη της κατάληψης του Πολυτεχνείου. Μετά τον αυθαίρετο διαχωρισμό τους, ανάλογα με την ιδιότητά τους ως εργαζόμενοι και φοιτητές και σε όσους είναι ανήλικοι ή γνωστοί στην Ασφάλεια για παλιότερη πολιτική δράση. Μετά από τις δηλώσεις νομιμοφροσύνης, πίστωσης στην πατρίδα και την σημαία, καταδικάζουν όλους όσους τολμούν να υπερασπιστούν δημόσια τις πράξεις και τις ιδέες τους. Άλλους πάλι τους καταδικάζουν τυχαία με σκληρές καταδικές χωρίς αναστολή, για εκφοβισμό των υπολοίπων. Όλοι τους δικάζονται με τις ίδιες κατηγορίες χωρίς στοιχεία, χωρίς μάρτυρες, χωρίς υπεράσπιση.

Ο Στέφανος Αμύλητος είναι ο μοναδικός, μέχρι στιγμής, από τους συλληφθέντες που βρίσκεται μέσα στη φυλακή. Η καταδίκη του χωρίς αναστολή και η απειρία του τον οδήγησε μέσα στη φυλακή, μη έχοντας χρήματα να εξαγοράσει την ποινή

Συνέχεια στη σελίδα 4

των αφεντικών σπέρνοντας τον τρόμο και την υποταγή σε ολόκληρη την κοινωνία.

Κανείς δεν πρέπει να ταραξεί τα ατάραχα από τον λήθαργο, νερά της τάξης τους.

Κανείς δεν πρέπει να αρθρώσει το ανάστημά του στο αδιάψευστο της

σκάνδαλο-, κομμάτι της εξουσίας. Η "ανεξαρτησία" τους από τις άλλες εξουσίες, τους δίνει το δικαίωμα να δρουν όπως θέλουν, ενίοτε αυτονομημένοι, αναλαμβάνοντας να διεκπεραιώσουν τις επιταγές της τάξης στην οποία είναι πιστοί και δοσμένοι ψυχή τε και σώματι. Και είναι όσοι α-

Η απόφαση για την απεργία πείνας του Χριστοφόρου Μαρινού ήταν η αποδείξη της αθωότητας που κατέθεσε με την ίδια του τη ζωή. Η συμπεριφορά των δικαστικών απέναντι στον σύντροφο Μαρίνο μετά τις 70 αυτές μέρες απεργίας πείνας τόσο με τις απορριπτικές αποφάσεις τους, που ουσιαστικά τον οδήγησαν στο κατωφλί του θανάτου, όσο και με την απόφαση περί "αποφυλάκισης", μόνο ως εκδήλωση δικαστικού απανθρωπισμού θα μπορούσε να χαρακτηριστεί. Άλλωστε οι χαφιέδες που τόσα χρόνια παραφύλαγον στις γωνιές στο εξής θα νομιμοποιούνται να φυλάνε στην πόρτα με στολή. Άλλωστε κι αυτή η απόφαση που ανέστειλε τη βέβαιη πορεία του προς το θάνατο, μόνο μετά τις -εστω και την τελευταία στιγμή- ογκούμενες κοινωνικές φωνές απερίσκειας απέναντι σ' αυτόν τον απανθρωπισμό έγινε δυνατό να εκμαιευτεί.

Απόφαση που παραπέμπει σε στιγμές αντικομμουνιστικών διώξεων με εξορίες και κατ' οίκον περιορισμού (εμφύλιος, χουντα κτλ.) και καταδεικνύει το ρόλο της δικαιοσύνης. Σήμερα θα συνεχίσουμε μέχρι την οριστική καταρρευση κι αυτής της σκευωρίας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ: ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ...

1 Μετά από τις εκλογές της 24ης Δεκεμβρίου επιχείρηθηκε να εκλεγεί νέα κυβέρνηση στην Τουρκία. Μια κυβέρνηση που καλείται να αντιμετωπίσει τις ιδιαίτερα αντίξοες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες: οικονομική εξαθλίωση του πληθυσμού (με έναν πληθωρισμό να "τρέχει" με πάνω από 80%), το Κουρδικό πάντα σε έξαρση (και υπό την "έλλειψη" κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης), τα ανθρώπινα δικαιώματα να έχουν χάσει οποιοδήποτε νόημα. Αλλά και στο θεσμικό επίπεδο ο ανταγωνισμός του φιλοευρωπαϊκού προσώπου της Τσιλέρ με τον ισλαμιστικό φονταμενταλισμό του Ερμπακάν κάθε άλλο παρά την εξισορρόπηση των ενδοκυριαρχικών αντιθέσεων διασφαλίζει. Εκσυγχρονισμός ή παραδοσιακή κρατία; Διλήμμα που θέτεται υπό τη σκιά του του στρατοκρατικού κατεστημένου, μηχανισμού που παρουσιάζεται ως θεματοφύλακας της πολι-

τειακής σταθερότητας και κατ' επέκταση ως εγγυητής της κοινωνικής ειρήνης.

2 Την ίδια ώρα ξεσπούσε ένα απ' τα δυναμικότερα κύματα εξέγερσης στις φυλακές της χώρας. Την Παρασκευή 5 Γενάρη ξεκινά στις φυλακές Ουμράνι της Κωνσταντινούπολης. Αρχικά, οι πολιτικοί κρατούμενοι αρνήθηκαν να γίνει έρευνα στην πτέρυγά τους και παρέδωσαν στη διοίκηση των φυλακών ένα κατάλογο με αιτήματα. Ακολούθησε επίθεση της στρατιωτικής χωροφυλακής κατά τη διάρκεια της οποίας σκοτώθηκαν τρεις κρατούμενοι και τραυματίστηκαν άλλοι 36, δύο από τους οποίους βαριά. Τα γεγονότα στις φυλακές Ουμράνι προκάλεσαν εξεγέρσεις κρατουμένων και σε άλλες 5 φυλακές της Τουρκίας (Αϊδινίου, Ισκουντάρ κ.ά.). Στις φυλακές Μπαϊράμπασα της Κωνσταντινούπολης οι εξε-

γερμένοι συνέλαβαν ως όμηρους 11 δεσμοφύλακες και το διευθυντή των φυλακών ενώ το ίδιο συνέβη και στις φυλακές της Σμύρνης, όπου οι εξεγερμένοι συνέλαβαν ως όμηρους 15 δεσμοφύλακες. Από το Σάββατο 6 Γενάρη κρατούμενοι σε φυλακές άλλων πόλεων άρχισαν απεργία πείνας. Την ίδια μέρα, εκατό οικογένειες κρατουμένων συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Σουλταναχμέτ της Κωνσταντινούπολης, αλλά η αστυνομία διέλυσε βίαια τη συγκέντρωση. Στη συνοικία Νούρτεπε, της Κωνσταντινούπολης και πάλι, πυρπολήθηκαν δύο λεωφορεία κατά τη διάρκεια συμπλοκών με την αστυνομία. Συνελήφθησαν 21 άτομα. Σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στα Άδανα συνελήφθησαν 30 άτομα.

3 Την Τρίτη 9 Γενάρη διέκοψαν οι εξεγερμέ-

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

Νέο ένταλμα

Στον χρόνο-ρεκόρ των δύο εβδομάδων και παρόλο που μεσολάβησαν γιορτές, εκδόθηκε και νέο ένταλμα σύλληψης του αρνητή στράτευσης Νίκου Καρανίκα. Υπενθυμίζουμε ότι ο Νίκος Καρανίκας είχε καταδικαστεί στις 19 Δεκέμβρη σε ένα χρόνο εξαγοράσιμης ποινής για ανυπακοή, μετά από παραμονή 4 μηνών στις στρατιωτικές φυλακές Θεσσαλονίκης.

Σελ. 4

ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

IV Διακήρυξη από την Lacandona

Έσπευσαν το "επίσημο" media να ανακοινώσουν την ίδρυση πολιτικού κόμματος από τους ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ. Η αλήθεια όμως, φυσικά και είναι διαφορετική: μια νέα ριζοσπαστική πολιτική δύναμη οργανώνεται στο Μεξικό. Παραθέτουμε μέρος της IV Διακήρυξης όπως ανακοινώθηκε την 1η Γενάρη του 1996 στην Chiapas από την ταγματάρχη του EZLN Ana María.

Σελ. 5

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Α.Κ.

★ Απολύθηκε από την ΕΛ.ΑΣ ο υπεύθυνος για τη μηχανογράφηση της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, επειδή τα "έπαιρνε" από εταιρίες πληροφορικής. Παρ' όλες τις υπηρεσίες που προσέφερε στον εκσυγχρονισμό της αστυνομίας, παρ' όλη τη δηλωμένη από τον ίδιο "τιμιότητα", θα είχε φανεί διαβάσει Προυϊτόν: "Η κυριότερη λειτουργία της ατομικής ιδιοκτησίας... θα είναι να ενεργεί σαν αντίβαρο στην κρατική εξουσία".

★ Από το δικαστικό ρεπορταζ της ΑΛΦΑ: Πέντε ελληνόψυχοι από τη Λάρισα απαγάγανε μετανάστες από το Πακιστάν και ζητούσαν λύτρα από τους συγγενείς τους. Αφέθηκαν ελεύθεροι με 300.000 δραχμές εγγύηση έκαστος. Όχι, οι πληροφορίες ότι είχαν επικυρωθεί με 250.000.000 δραχμές είναι ψευδείς.

★ Μιας και μιλάμε για επικυρήσεις και καταζητούμενους, το νέο φρούτο της τηλεοπτικής βαρβαρότητας και χαφιεδολογίας είναι οι εκπομπές που ξεκίνησαν ή θα ξεκινήσουν σύντομα και θα αναζητούν, με τη βοήθεια του "τηλεοπτικού κοινού", επικίνδυνους δραπετές, ακόμα πιο επικίνδυνους "εγκληματίες", ίσως και αιμοχαρές "τρομοκράτες", γιατί μόνο με τη βοήθεια των πολιτών στις αρχές μπορεί να παταχθεί η εγκληματικότητα και η απειλή κατά της κοινωνίας μας. Γίνε ρουφιάνος και συ. Μπορείς!

★ Ακόμα δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι σημαίνει το "παγκόσμιο χωριό" για το οποίο μας μιλάνε οι γνώστες των δικτύων και του Internet. Εδώ κατεβαίνουν στα Εξάρχεια και οι μπάτσοι σε ρωτάνε τι δουλειά θέλεις εκεί από το Περιστέρι.

★ Η αξία της ανθρώπινης ζωής μετρημένη σε δολάρια και πτώματα: Ταχύπλοο που μετέφερε "λαθρομετανάστες" από το Πακιστάν, όταν έγινε αντιληπτό από περιπολικό του λιμενικού, άδειασε το φορτίο του στη θάλασσα με αποτέλεσμα να πνιγεί μια γυναίκα και τα δύο της παιδιά. Ποιοί φτάνει; Οι σωματέμποροι που τους μετέφεραν ή το φρούριο Ευρώπη και κατ' επέκταση το ελληνικό κράτος που τους αντιμετωπίζει ως απειλή;

★ Το καινούργιο νομοσχέδιο για την μετατροπή των ΔΕΚΟ σε ανώνυμες εταιρείες είναι καταπληκτικό. Κάνει το πιο ουσιαστικό βήμα για την ιδιωτικοποίησή τους. Για τον ίδιο ακριβώς λόγο, πριν από λίγα χρόνια είχαν εξεγερθεί οι εργαζόμενοι της ΕΑΣ. Τα σχέδια του κεφαλαίου, αυτή τη φορά, τι αντιστάσεις θα βρουν;

Καταζητούνται...

ΣΙΓΟΥΡΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΟΙ αυτοί που έχουν παρακολουθήσει στο παρελθόν, στην τηλεόραση ή στο σινεμά, εκείνες τις χριστουγεννιάτικες παραγωγές που έδειχναν την κατάσταση του Αμερικανικού Νότου πριν από τον Εμφύλιο. Σ' αυτές λοιπόν τις ταινίες, αγαπημένο θέμα, εκτός από τις ερωτικές περιπέτειες των πρωταγωνιστών, ήταν κι εκείνες οι σκηνές που έδειχναν τους αδιάστατους γαιοκτήμονες να οργανώνουν κυνήγια δραπετών σκλάβων, που κατέληγαν, ανάλογα με την θέση του σκηνοθέτη, ή στην οριστική φυγή των δραπετών ή στη σύλληψη και το λυντοσύρισμά τους. Σε αυτές τις σκηνές, συνήθως, έπαιρνε μέρος το σύνολο του λευκού πληθυσμού της περιοχής. Λευκοί, ελεύθεροι κι ωραίοι, ξαμολιόνταν πίσω από τους σκύλους, σκύλοι κι αυτοί, για ν' "απολαύσουν" τη σαγήνη του κυνηγιού. Του "ανθρώπου" κυνηγού που κυνηγά ανθρώπους.

Ανάλογο περίπου ήταν και το θέμα αρκετών καουμπόικων, όπου ο

μοναχικός πιστολάς έβγαζε το ψομάκι του κυνηγώντας ληστές και δραπετές.

Όλα αυτά τα είδαμε και τα "ζήσαμε" από τις οθόνες μας. Από μακριά, ψεύτικα, κινηματογραφικά, ανάμεσα στη θαλπωρή της παρέας και της βεβαιότητας ότι όλα αυτά αποτελούν πλέον παρελθόν. Έναν κακό εφιάλτη, μια μελανή στιγμή της ανθρώπινης ιστορίας. Κάτι που δεν πρόκειται να δούμε ή να ζήσουμε στην πραγματικότητα.

Να όμως που η πραγματικότητα είναι διαφορετική και φρόντισε να μας το υπενθυμίσει με τον τραγικότερο τρόπο, ποιός άλλος, ή τηλεόραση. Όχι στα πλαίσια ενός βαρετού τοκ-σόου, αλλά μέσα από το κυνήγι της ακροαματικότητας.

"Φως στο τούνελ", "Ρεπορτάζ στην ομίχλη", "Καταζητούνται". Χαρδαβέλας, Νικολούδη, Παπαπέτρου. Οι "ιερείς" της τηλεόρασης, ο έρπων φασισμός, οι κεφαλοκυνηγοί του σήμερα, η μάσκα της θηριωδίας. Ενσαρκωτές του πιο βρώμικου παλμού της κοινωνίας, δέκτες και πομποί, ακροατές και δά-

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την ακόλουθη επιστολή:

ΟΝΟΜΑΖΟΜΑΙ Χαρίλαος Δημητρόπουλος. Η βοήθεια και το ενδιαφέρον σας είναι πλέον η μόνη ελπίδα που έχω για να ξεπεράσω την κατάσταση που με καθόλου δική μου υπαιτιότητα αντιμετωπίζω. Από τις 18-8-94 είμαι κρατούμενος για κλοπή μιας μοτοσυκλέτας. Καλά ως εδώ. Κατά την διάρκεια της κράτησής μου άρχισε και μια παρέλαση κλήσεων και ενταλμάτων με αποτέλεσμα να φορτωθώ μια σειρά νέες υποδικίες. Αμέσως μετά την σύλληψή μου, εκδόθηκε νέο ένταλμα από τον ανακριτή Πατρών για ένοπλη ληστεία στην ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Κάτω Αχαΐας. Την ευθύνη αυτής της ληστείας έχει αναλάβει ο Μιχάλης Μακρυγιάννης καταθέτοντας πως ο συνεργός του ήταν ο Ηλίας Λιάβας. Σύμφωνα επίσης με τους αυτόπτες μάρτυρες, ο συνεργός του Μακρυγιάννη ήταν ψηλότερος του (άνω δηλαδή του 1.80). Το ύψος μου είναι μόλις 1.72. Θεωρώ-

ντας πως πρόκειται για κάποιο λάθος ζήτησα κατά αντιπαράσταση εξέταση με τους μάρτυρες ώστε να λυθεί η παρεξήγηση. Αντ' αυτού όμως τον Γενάρη του '95 λαμβάνω νέο ένταλμα από τον ανακριτή Καρδίτσας για απόπειρα ληστείας στην περιοχή του Παλαμά ενώ οι μάρτυρες είχαν αναγνωρίσει ως δράστες τους αδερφούς Παλαικοστά, κατηγορούν και πάλι εμένα (μαζί με τον Μ. Μακρυγιάννη) για του οποίου την τυχόν ανάμειξη δεν γνωρίζω τίποτα). Ζητώ και νέα κατά αντιπαράσταση εξέταση. Μάταια. Η απάντησή της δικαιοσύνης στην προσπάθειά μου ήταν ένα νέο ένταλμα φυλάκισης - κλητήριο θέσπιση για άλλη μια ληστεία στην Καρδίτσα. Μετά

απλά από την σε εξίμισι χρόνια καταδίκη μου για την κλοπή του μοτοποδηλάτου, μου έγινε φανερό πως δεν είμαι απλά θύμα λαθών ή της συνήθους γραφειοκρατίας και τύφλωσης των δικαστικών και δικωκτικών μηχανισμών αλλά αποτελώ στόχο εξόντωσης μέσω κατασκευασμένων κατηγοριών εκ μέρους των αρχών.

Δεν είναι μόνο η μέχρι τώρα συσσώρευση υποδικιών, είναι πάνω απ' όλα ο φόβος για τα όσα μου επιφυλάσσει το μέλλον. Αν με τόση ευκολία μου φορτώνουν κατηγορίες και μου αρνούνται τα στοιχειώδη δικαιώματα υπεράσπισης, τότε τι πρέπει να περιμένω στα δικαστήρια όσο και πριν απ' αυτά; Μονάχα η σκέψη του πόσα εγκλήματα και παρανομίες είναι ανεξχνιάστα στο συρτάρι της αστυνομίας αρκεί για την ψυχολογική μου κατάρρευση. Έκανα μια τελευταία προσπάθεια να τηλεφωνήσω στους ανακριτές που εκδώσαν τα ένταλματα. Μετά την ειρωνεία και τον χλευασμό τους, το μόνο μέσο που μου απομένει είναι η απεργία πείνας την οποία άρχισα στις 15/12/1995 και θα συνεχίσω ως τη δικαίωσή μου ή το βιολογικό μου τέλος ζητώντας να σταματήσει η σε βάρος μου διάκριση, να μου επιτραπεί να ασκήσω τα στοιχειώδη μου δικαιώματα ή έστω να οριστούν σε σύντομο χρόνο οι δικές ώστε να έχω τη δυνατότητα υπεράσπισης του εαυτού μου.

Γιατί όμως να αποστώ εγώ στόχο εξόντωσης; Το μόνο που μπορώ να υποθέσω ως αιτία είναι οι σχέσεις μου με το Μιχάλη Μακρυγιάννη. Με το Μιχάλη Μακρυγιάννη γνωρίστηκα το 1988 στις φυλακές Βόλου. Από το 1992 που αποφυλακίστηκε δεν είχα καμμία επαφή μαζί του (είχε δραπε-

σκαλοι του πιο αποτρόπαιου κυρίγματος.

Να καταδιώκεις και να ρουφιανεύεις.

Ότι δεν κατάφερε η αντιτρομοκρατική με το 171 το προωθούν τώρα με την τηλεόραση. Και το πέραμα μοιάζει να πετυχαίνει, αν λάβει κανείς υπόψη του το ότι μιά ολόκληρη πόλη (Γιαννιτσά) βγήκε στους δρόμους και κυνήγαγε, κυνήγαγε... Κυνήγαγε ελπίζοντας στο χρήμα, στην στιγμιαία δόξα, στην προβολή μέσα από το γυαλί, στο σπάσιμο της ανίας και της βαρεμάρας. Πέρσι μιά γειτονιά (Αγ. Ανάργυροι) κυνηγούσε Αλβανούς, χτές μιά πόλη κυνηγούσε δραπετές. Αύριο;

Καταζητούνται. Πράγματι καταζητούνται. Όχι οι δραπετές ή αυτοί που, μη έχοντας στον ήλιο μοίρα, αναγκάζονται να κλέψουν. Καταζητούνται όλοι αυτοί που προωθούν ανοιχτά τον φασισμό και την θηριωδία μέσα από το ψέμα της νομιμότητας και της νομιμοφροσύνης.

Καταζητούνται όλοι αυτοί που θέλουν να γυρίσουν τον κόσμο πίσω στους καιρούς της σκλαβιάς και της βαρβαρότητας.

Ναι πράγματι καταζητούνται.

Γ. Μ.

ΑΜΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

μάλιστα από την σε εξίμισι χρόνια καταδίκη μου για την κλοπή του μοτοποδηλάτου, μου έγινε φανερό πως δεν είμαι απλά θύμα λαθών ή της συνήθους γραφειοκρατίας και τύφλωσης των δικαστικών και δικωκτικών μηχανισμών αλλά αποτελώ στόχο εξόντωσης μέσω κατασκευασμένων κατηγοριών εκ μέρους των αρχών.

Δεν είναι μόνο η μέχρι τώρα συσσώρευση υποδικιών, είναι πάνω απ' όλα ο φόβος για τα όσα μου επιφυλάσσει το μέλλον. Αν με τόση ευκολία μου φορτώνουν κατηγορίες και μου αρνούνται τα στοιχειώδη δικαιώματα υπεράσπισης, τότε τι πρέπει να περιμένω στα δικαστήρια όσο και πριν απ' αυτά; Μονάχα η σκέψη του πόσα εγκλήματα και παρανομίες είναι ανεξχνιάστα στο συρτάρι της αστυνομίας αρκεί για την ψυχολογική μου κατάρρευση. Έκανα μια τελευταία προσπάθεια να τηλεφωνήσω στους ανακριτές που εκδώσαν τα ένταλματα. Μετά την ειρωνεία και τον χλευασμό τους, το μόνο μέσο που μου απομένει είναι η απεργία πείνας την οποία άρχισα στις 15/12/1995 και θα συνεχίσω ως τη δικαίωσή μου ή το βιολογικό μου τέλος ζητώντας να σταματήσει η σε βάρος μου διάκριση, να μου επιτραπεί να ασκήσω τα στοιχειώδη μου δικαιώματα ή έστω να οριστούν σε σύντομο χρόνο οι δικές ώστε να έχω τη δυνατότητα υπεράσπισης του εαυτού μου.

Γιατί όμως να αποστώ εγώ στόχο εξόντωσης; Το μόνο που μπορώ να υποθέσω ως αιτία είναι οι σχέσεις μου με το Μιχάλη Μακρυγιάννη. Με το Μιχάλη Μακρυγιάννη γνωρίστηκα το 1988 στις φυλακές Βόλου. Από το 1992 που αποφυλακίστηκε δεν είχα καμμία επαφή μαζί του (είχε δραπε-

τεύσει από το τέλος του 1990). Τον συνάντησα τυχαία στα τέλη του '93. Στις 27/10/93 με επισκέφτηκε με την κοπέλα του και αποφασίσαμε να πάμε στο νυχτερινό κέντρο "ΧΡΥΣΗ ΝΥΧΤΑ". Εκεί έγινε το γνωστό επεισόδιο με τους ανθρώπου του κέντρου που οδήγησε στο θάνατο δύο άτομα, μεταξύ των οποίων και ο αδερφός μου Αντώνης που διασκέδαζε μαζί μας. Εκείνη την εποχή είχα τρία εντάλματα για μικροποινές. Επέλεξα να φύγω όπως και ο Μακρυγιάννης. Εκτός από κάποιες συναντήσεις μαζί του για το θέμα του αδερφού μου, καμμία άλλη επαφή δεν υπήρξε και ούτε γνωρίζω για τίποτ' άλλο για αυτόν τη συγκεκριμένη περίοδο. Η αστυνομία όπου χώνει το Μακρυγιάννη, από δίπλα και εμένα. Ίσως σαν εκδίκηση για τις καταθέσεις μου στην υπόθεση της ΧΡΥΣΗΣ ΝΥΧΤΑΣ όπου αποφάσισα να πω όλη την αλήθεια όπως την έζησα: ότι δηλαδή ο Μακρυγιάννης αμυνόμενος πυροβόλησε κατά των μπράβων του μαγαζιού και ότι ο θάνατος του Αντώνη ήταν ένα τραγικό ατύχημα, (δίδωλε, για το θάνατο του αδερφού μου πρόκειται) και όχι να συνηγορήσω στα σενάρια της Ασφάλειας.

Έτσι έφτασα στο σημείο που είμαι σήμερα. Πιστεύοντας πως είναι οφθαλμοφανής η σε βάρος μου αδικία, ζητώ έστω να μου δοθεί η ευκαιρία να αποδείξω μέσω των στοιχείων που διαθέτω τα λεγόμενα μου. Γιατί αν μη τι άλλο, το να υποστώ κάποια ποινή διαφέρει από το να γίνω ο αποδιοπομπαίος τράγος της αστυνομίας.

ΧΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Φυλακές Νεάπολης Κρήτης

Εκδηλώσεις...

★ Η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση οργανώνει μια σειρά εκδηλώσεων αλληλεγγύης στους καταλήψεις του πολυτεχνείου και στους 7 διωκόμενους συντρόφους. Η πρώτη εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί αυτό το Σάββατο 13 Γενάρη, στις 5.30μμ. στην πλατεία Κυψέλης.

★ Την ίδια μέρα διοργανώνεται πάρτυ ενάντια στην κρατική καταστολή, στην ΑΣΟΕΕ. Τα έσοδα θα διατεθούν για τα δικαστικά έξοδα των 526 συλληφθέντων του Πολυτεχνείου.

Για τους 526 καταλήψεις του Πολυτεχνείου έχει ανοιχτεί από συντρόφους λογαριασμός ενίσχυσης, όχι μόνο για τα έξοδα των δικών που έρχονται (και που θα διαρκέσουν μέχρι τον Μάιο), αλλά και για εγγυήσεις σε τυχόν καταδίκες. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι στην Εθνική Τράπεζα, 068-747974-31.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00ΜΜ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118.766805-85 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Κινητοποιήσεις στη Θεσσαλονίκη...

Η εβδομάδα που μας πέρασε, βρήκε το κίνημα αλληλεγγύης προς τον Χριστόφορο Μαρίνο στη Θεσσαλονίκη στο αποκορύφωμά του. Την περασμένη Παρασκευή 5 Γενάρη, έγινε κατάληψη στα γραφεία της Κεντρικής Νομαρχιακής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ στη Θεσσαλονίκη. Την επόμενη Δευτέρα 8 Γενάρη, καλέστηκε από την Πρωτοβουλία ενάντια στην κρατική καταστολή, πορεία με συμμετοχή 200 ατόμων. Την Πέμπτη 11 του μήνα πραγματοποιήθηκε από φοιτητικούς συλλόγους και από μαθητικές ομάδες συγκέντρωση και πορεία από την Καμάρα, 300 περί-

που ατόμων, με αφορμή το συμπλήρωμα των 5 χρόνων από τον θάνατο του Νίκου Τεμπονέρα και ενάντια στην μεθόδευση της αθώωσης του δολοφόνου του, Γιάννη Καλαμπόκα. Στην πορεία αυτή συμμετείχε και με δικό της κάλεσμα η Πρωτοβουλία ενάντια στην κρατική καταστολή, διαμαρτυρόμενη για τη παράταση της φυλάκισης του Χρ. Μαρίνου (με κατ' οίκον εγκλεισμό) και την παρολίγο εξόντωσή του από την δικαστική εξουσία. Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί την προκήρυξη που μοιράστηκε από την Πρωτοβουλία στην πορεία αυτή.

9 ΓΕΝΑΡΗ ΤΟΥ '91: Δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα από παραΚΡΑΤΙΚΟΥΣ

5 χρόνια μετά...

11 ΓΕΝΑΡΗ ΤΟΥ '96: Κράτος και "Δικαιοσύνη" εγκληματούν σε βάρος της ζωής του Χρ. Μαρίνου.

ΗΤΑΝ ΓΕΝΑΡΗΣ ΤΟΥ '91 όταν μεγάλος αριθμός μαθητών και μέρος της μητροπολιτικής νεολαίας εξέκρινε με την αγωνιστικότητά τους το ρόλο του "νεολαϊστικού κινήματος" και την ταυτότητα της "περιθωριακής αντίδρασης" που τους επέβαλε η εξουσία, παλεύοντας με ωριμότητα ενάντια στο αυταρχικό και ιεραρχικό εκπαιδευτικό σύστημα, ενάντια στην καταστολή και στα μέτρα εσωτερικής πειθαρχίας του Κοντογιαννόπουλου. Ήταν εποχή που τα πρώτα σημάδια του νεοφιλελευθερισμού και της Νέας Τάξης έκαναν αισθητά την παρουσία τους (πόλεμος του Κόλπου, ιδιωτικοποιήσεις, κρίση του κράτους των κομμάτων).

Το κράτος αντιδράσε όπως όλες οι εξουσίες όταν κινδυνεύουν τα ιδεολογήματα και οι μηχανισμοί νομι-

μοποιήσής τους. Ενώ τα μέντια έσπερναν τη σύγχυση παραπληροφώντας και διαστρεβλώνοντας, τα παλιό και γνώριμο συνάφι των παραΚΡΑΤΙΚΩΝ της ΟΝΝΕΔ δολοφονούσε τον καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα επειδή υποστήριζε έμπρακτα το δικαίωμα των μαθητών να αντιστέκονται και να διεκδικούν.

Είναι Γενάρης του '96 και ενώ δύο από τους δολοφόνους του Τεμπονέρα κυκλοφορούν ανάμεσα μας, μεθοδεύεται η μείωση της ποινής ή και η αθώωση του τραμπούκου Καλαμπόκα στην εκδίκαση της αναίρεσης

του Αρείου Πάγου στις 19 Γενάρη. Την ίδια στιγμή εισαγγελεύς και δικαστές με την ανοχή των πολιτικών τους προϊσταμένων εγκληματούν σε βάρος του Χρ. Μαρίνου. Είναι πλέον γνωστές σε όλους οι παμπήφει αθώσεις του από όλες τις προηγούμενες υποθέσεις, οι στημένες ενοχοποιήσεις του από τη συμμορία της ασφάλειας, η κατάρρευση του κατηγορητηρίου και της σημερινής σκευωρίας, οι αναίρεσεις όλων των καταθέσεων, πλην ενός, των συγκατηγορουμένων του, οι μαρτυρίες πέντε ανθρώπων που καταθέτουν ότι την ώρα της ληστείας στο Γεν. Κρατικό ο Χρ. Μαρίνος βρισκόταν μαζί τους στο Περιστερί.

Παρόλα αυτά οι δικαστές και κλιμάκια της αντιπροσωκρατικής, "αυτές οι διακεκριμένες αντικοινωνικές ομάδες", οδηγούν τον Χρ. Μαρίνο στα όρια των φυσικών του αντοχών, με τον θάνατο, σύμφωνα με τις δηλώσεις των γιατρών, να είναι ακόμα ένα πιθανό ενδεχόμενο. Ο κατ' οίκον περιορισμός, ίδιος χειρισμός με τον χουντικό Πατακό, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί αποφυλάκιση, όταν ένας άνθρωπος διακυβεύοντας τη ζωή του, παλεύει με α-

ξιοπρέπεια και καταφεύγει στο έσχατο μέσο πάλης, την απεργία πείνας, τη στιγμή μάλιστα που κάθε κατηγορία είναι σαφής και έχει καταρρεύσει. Η "μέση λύση" που βρέθηκε, αυτή η επίφαση συνοχής των δικαστικών αποφάσεων, είναι η προσπάθεια των σκευωρών να κρατήσουν το ψέμα ως το τέλος, αφού παίζονται άλλωστε οι καριέρες και τα κεφάλαια τους.

Όμως ο Μαρίνος κινδυνεύει ακόμα από τον θάνατο... Η εξουσία καταφεύγει στο φόβο όταν τα κοινωνικά της ερείσματα καταστρέφονται. Το ρόλο του τρομοκράτη αυτή την εποχή τον έχουν αναλάβει οι δικαστές. Οι δικαστές που διπλασιάζουν μόνοι τους το μισθό τους, που κηρύσσουν παράνομες τις απεργίες, που φυλακίζουν τους αγωνιστές, που βαφτίζονται θεματοφύλακες της ηθικής και προστάτες της "έννομης τάξης", βρίσκονται στην εμπροσθοφυλακή της επιβολής της νεοφιλέλευθερης βαρβαρότητας. Η αναξιοπιστία των πολιτικών, η άσχημη εικόνα της αστυνομίας, η ανάγκη για την ύπαρξη ενός θεσμοποιημένου, σταθερού και ισχυρού παράγοντα επιβολής των νέων όρων κυριαρχίας, καθιστούν κοινωνική απειλή τους δικαστές που διεκδικούν νέο ρόλο στη δομή της εξουσίας.

Βέβαια δεν είναι μόνοι τους στον πόλεμο της εξουσίας ενάντια στην κοινωνία. Τα media με την παραπληροφόρηση, τη διαστρέβλωση, τη διασπορά της σύγχυσης, οργανώνουν τη λήθη, διδάσκουν την άγνοια και καταδικάζουν την κοινωνία σε βαθύ λήθαργο. Τις τελευταίες μέρες

άρχισαν να διαμαρτύρονται για μεθόδους Ιεράς Εξέτασης, για έλλειψη "δημοκρατικής ευαισθησίας" και ζητούν από τη "Θέμιδα" να φερθεί όπως αρμόζει στο λειτούργημά της. Ο ανταγωνισμός και η σύγκρουση μηχανισμών εξουσίας είναι ένα άλλο φρικαλέο παιχνίδι που παίχτηκε στο ιδανικό πεδίο δοκιμών, στην υπόθεση του Χριστόφορου Μαρίνου.

Όσον αφορά τους πολιτικούς προϊστάμενους και την εκτελεστική εξουσία, φυσικά δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Το ιδεολόγημα της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης δεν μπορεί να προσφέρει καμία κάλυψη σ' αυτούς που ξεμπροσάζονται καθημερινά στην κοινωνία, έχοντας χάσει και το τελευταίο ίχνος αξιοπιστίας και φερεγγυότητας. Η δικαστική εξουσία δεν έχει αυτονομηθεί πλήρως και κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να γίνει. Έτσι Πόντιοι Πιλάτοι χωρίς ματωμένα χέρια δεν υπάρχουν στην υπόθεση του Χριστόφορου Μαρίνου.

Αυτοί που έχουν κηρύξει τον πόλεμο στην ανθρωπότητα και στην κοινωνία, ας μην ξεχνούν ότι η αξιοπρέπεια, η αντίσταση και η ανυπακοή στους κατεστημένους ρόλους υπάρχουν ακόμα σε αυτούς που αγωνίζονται για την αλληλεγγύη ανάμεσα στους εκμεταλλευόμενους. Η οργή ξεπερνά το φόβο και αποδέκτες της θα είναι αυτοί που εγκληματούν σε βάρος της κοινωνίας, αυτοί που σκότωσαν το Νίκο Τεμπονέρα, αυτοί που τώρα εγκληματούν σε βάρος της ζωής του Χρ. Μαρίνου.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
Θεσσαλονίκη, Πέμπτη 11 Γενάρη

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ...

ΑΡΓΗΣΑΝ αλλά το ξεφούρνισαν. Ο υπουργός δημοσίας τάξης και τα σάβια της αντιτρομοκρατικής έβγαλαν φουρνάνι ότι ανακάλυψαν ποιοί είναι οι "Ελληνες συνεργάτες του Κάρλος που πριν από 10 - 15 χρόνια είχαν τινάξει το αυτοκίνητο του Σαουδάραβα πρέσβη και το μπάρ Όσκαρ που διασκέδαζαν κυρίως Αμερικάνοι φαντάροι από την εκεί βάση.

Οι έρευνες κράτησαν 2 χρόνια μέσα στο χαρτομάνι της STAZI και τώρα έφτασε η στιγμή.

Η υπόθεση με τον Παπανδρέου σιγά - σιγά φτάνει στο τέλος της. Είτε αναρρώσει, είτε πάρει πόδι από την πολιτική σκηνή, αυτή η υπόθεση έχει κουράσει τον κόσμο και τα νούμερα της τηλεθέασης των τόν-σόου που αναφέρονται σε αυτή πέφτουν συνεχώς. Έτσι οι εγκέφαλοι της εξουσίας αποφάσισαν να ξαναρίξουν το μπα-

λάκι της τρομοκρατίας για να τονώσουν το ενδιαφέρον του κοινού και να το κρατήσουν μονίμως καθηλωμένο στην τηλεόραση. Στα σενάρια, στις ανύπαρκτες βεβαιότητες ενοχής που ξεφουσκώνουν σαν αποκριάτικα μπαλόνια μόλις περάσει ο καιρός τους, στις "τρομοκρατικές επιτυχίες" στον δύσκολο αγώνα κατά της τρομοκρατίας, που χαροποιεί και γεμίζει ασφάλεια τις φοβισμένες νοικοκυρές και τους πάντα νομοταγείς μικρομεσαίους.

Η υπόθεση στήθηκε καλά και δώθηκε σιγά σιγά στον κόσμο.

Όλα άρχισαν με τον ανεκδιήγητο Παπαθεμελί όταν δήλωνε ότι οι δικτικές αρχές έχουν ατράνταχτα στοιχεία για την συμμετοχή Ελλήνων στις δραστηριότητες της ομάδας του Κάρλος στη Ελλάδα, κρατώντας όμως εντούττης τα χαρτιά του κλειστά. Λίγο μετά, ο "Αδέσμευτος" δήλωνε ότι ξέρει τους δράστες. Και η υπόθεση σταμάτησε κάπου εκεί για λόγους που μόνο τα συμφέροντα της πολιτικής εξουσίας και του τύπου μπορούν να εξηγήσουν. Αργότερα ο Παπαθεμελής, θέλοντας να απαντήσει στην εκδίωξη του από το υπουργείο δημοσίας τάξης, πήρε τα χαρτιά του και πήγε στον πρόεδρο της δημοκρατίας εβελπιστώντας να πιέσει έτσι τον Παπανδρέου. Το παιχνίδι όμως είχε χαθεί και οι πόρτες έκλεισαν ερμητικά.

Η εξαφάνιση του συνεργάτη του Κάρλος, Βρυγο Βρίγε που χάθηκε κάπου ανάμεσα στην Ιταλία και στην Ηγουμέντσα αποτέλεσε την νέα αρχή. Λίγες μέρες μετά, ο μεγάλος αρχηγός, έβγαλε την ανακοίνωσή του η οποία μεταξύ των άλλων ήταν συμβολική και "παιχνιδιάρικη". Ξέρουμε ποιοί είναι, αλλά εμείς δεν σας το λέμε, θα σας αφήσουμε σε αγωνία λίγες ώρες ή μέρες ακόμα. Το μόνο

που μπορούμε να σας πούμε είναι ότι κατά καιρούς έχουν απασχολήσει τα ΜΜΕ, ότι ο ένας είναι πολιτικός μηχανικός και ο άλλος αρχιτέκτονας και ο τρίτος; Αυτό πρέπει να το βρείτε μόνοι σας. Βάλτε το μυαλό σας να δουλέψει. Τι κάνετε τις μέρες των εκρήξεων; Μήπως είστε εσείς ή μήπως είναι ο διπλανός σας; Όπως και νά 'χει εμείς παραδώσαμε τους φακέλους στον ανακριτή. Και έτσι όπως έχουν πάρει φόρα, να είστε βέβαιτοι ότι θα τριβετε τα μάτια σας.

Να είστε σίγουροι ακόμα ότι οι φυλλάδες και τα κανάλια θα σας γεμίσουν τα μυαλά με χιλιάδες "Πληροφορίες". Τι καλύτερες φόραγαν οι τρομοκράτες; τι τσίχλες μασούσαν; τι τσιγάρα κάπνιζαν κλπ κλπ κλπ.

Η υπόθεση θα πάρει τραγικές διαστάσεις. Και αυτό είναι το μόνο σίγουρο.

Ένα θέατρο του παραλόγου θα στηθεί πάνω στην πλάτη κάποιων, παλιών ή εν ενεργεία αγωνιστών, για να μπορεί η εν' Ελλάδι αντιπροσωκρατική να παρουσιάσει έργο στα Αμερικάνικα αφεντικά της.

Μπορούμε αλήθεια να είμαστε βέβαιοι ότι οι μέλλοντες κρατούμενοι είναι άσχετοι αυτών που τους κατηγορούν οι δικτικές αρχές; Σίγουρα όχι.

Μπορούμε όμως να είμαστε σίγουροι για την γνώση του ρόλου των Σαουδαράβων μεγιστάνων στην παγκόσμια πείνα και εξαθλίωση που μαστιάζει τους λαούς, όπως ακόμα για το τί ακριβώς σημαίνει Αμερικάνικες βάσεις, Αμερικάνοι πεζοναύτες, Αμερικάνικη κυριαρχία των πάντων.

Το νέο σόου άρχισε και λεπτό προς λεπτό θα γίνεται εντονότερο, αθλιότερο και πιο βίαιο.

Επιτέλους είναι καιρός κάποιος να κλείσει την "τηλεόραση".

Γ. Μ.

Κυκλοφόρησαν...

AGENDA '96 - non serviam

Με ένα κεντρικό κείμενο "Το αλφαριθμητικό της απάτης ή 24 έντονος φήμες που δεν μας ψήνουν καθόλου" (ενδιαφέροντα σχόλια - θέσεις για αθλητισμό, δικαιοσύνη, εκπαιδευτική κλη, σκίτσος και κείμενα για καταλήψεις, AIDS, ναρκωτικά αντιμυλιταρισμό κ.ά. και κατάλογο διεκδύσεων από έντυπα - εκδόσεις, ομάδες, στέκια - καταλήψεις σε όλη τη χώρα. Μπορείτε να την προμηθευθείτε από το βιβλιοπωλείο της Villa Amalias: Αχαρνών 80 & Χέυδεν/ Αθήνα.

Αντιγράφουμε από τον πρόλογο της έκδοσης:

Οι "Γιατροί χωρίς σύνορα" που ουδεμία σχέση με την ιατρική έχουν (εκτός από κάποια οπασμένα πόδια, κάποιες παιδικές αρρώστιες, κάποιο χαλασμένο δόντι) - δεν είναι πολιτική ομάδα. Είναι μια παρέα ανθρώπων που συναντιούνται έτσι κι αλλιώς στον ελεύθερο χρόνο τους - γνωστοί "από παλιά". Ο συνδετικός κρίκος δεν είναι η ιδεολογία ή η "κοινή γραμμή", αλλά οι ανάγκες και οι ανησυχίες. Η ατζέντα αυτή είναι μια προσπάθεια έκφρασης των ανησυχιών αυτών. Για όλες τις στιγμές σύγκρουσης που ζήσαμε μαζί ή χωρία στο παρελθόν, για περισσότερες τέτοιες στιγμές στο μέλλον.

Fight the power λοιπόν...και καλή χρονιά!

TIERRA Y LIBERTAD

Το Δελτίο Αντιπληροφόρησης της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας / Δεκέμβρης '95, Νο 3. Ξεχωρίζουμε, μεταξύ άλλων, την ανακοίνωση της 3ης Συνάντησης Συντονισμού των Επιτροπών Αλληλεγγύης Ιταλίας, την απάντησή στην Consulta μεταξύ των ευρωπαϊκών ομάδων αλληλεγγύης από την Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης, το κάλεσμα και το πρόγραμμα της 5ης Πανευρωπαϊκής Συνάντησης Επιτροπών και Συλλογικοτήτων Αλληλεγγύης (συνάντηση που θα γίνει στο Παρίσι στις 27 και 28 Γενάρη με τη συμμετοχή και της Πρωτοβουλίας από τη Θεσσαλονίκη). Η μπροσούρα κλείνει από την εισηγήσή του Κοινωνικού Κέντρου Πάτρας σε σχετική εκδήλωση αλληλεγγύης που έγινε στην πόλη στις 12 Δεκέμβρη. Όποιος/α ενδιαφέρεται να την προμηθευτεί μπορεί να επικοινωνήσει με την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης: Τ.Θ. 50042/ Τ.Κ. 540 13 - Θεσσαλονίκη, fax 031-207093.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ: Τα έσοδα της συλλογής "Δύο χρόνια Ζαπατίστας" (12 φωτογραφίες με κείμενα για τους Ζαπατίστας που παρουσιάστηκε στο προηγούμενο φύλλο) θα διατεθούν στην οικονομική ενίσχυση των προγραμμάτων υποστήριξης του EZLN (όπως το πρόγραμμα που βρίσκεται σε εξέλιξη για 71 παιδιά ινδιάνων στη ζούγκλα Lacandona, γνωστό με το όνομα "Ένας μικρός σπόρος ήλιου"). Πρόγραμμα Εκπαιδευτικής Διαδικασίας μέσω της Καλλιτεχνικής Έκφρασης).

Υπενθυμίζουμε ότι συλλογή Δύο χρόνια Ζαπατίστας της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης από τη Θεσσαλονίκη, όπως και τη μπροσούρα Ευρώπη - το όνομα του ονείρου μου μπορείτε να τα προμηθευθείτε από κεντρικά βιβλιοπωλεία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, στο βιβλιοπωλείο της κατάληψης Βόλα Βαρβάρα (Κρίσπου 7, Θεσσαλονίκη), στο Αυτόνομο Στέκι Καβάλας (Φιδίπου 46). Για τους φίλους/ες από την επαρχία υπάρχει η δυνατότητα ταχυδρομικής αποστολής με αντικαταβολή τηλεφωνώντας στα γραφεία του ΑΛΦΑ, στο 6458112 (βραδινές ώρες).

Αλφα
ΕΤΟΣ 2ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 37

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΗΓΟ-
ΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μμ.
ΤΗΛ - FAX: (01) 64.58.112
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31908
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

3 ΓΕΝΑΡΗ '96

Δύο χρόνια κατάληψη στέγης Βίλλα Βαρβάρα

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕ, στις 3 Ιανουαρίου, η κατάληψη Βαρβάρα. Δύο χρόνια συλλογικής ζωής μέσα σ' ένα πρώην εγκαταλεημένο κτήριο το οποίο το μετατρέψαμε με προσωπική μας εργασία και εθελοντική συμμετοχή όχι απλά στο σπίτι που ζούμε σήμερα όλοι μαζί αλλά σε ένα πέρασμα μέσα από τον χρόνο και χώρο κάνοντας το "απραγματοποίητο" όνειρο για την ουτοπία μας πραγματικότητα και βιώνοντας στην πράξη την καθημερινότητα και τη δημιουργία της συλλογικής ζωής, βασισμένη στην αυτονομία και ιστιμία των προσωπικών μας σχέσεων.

Για δύο χρόνια αποδείξαμε με τις πράξεις μας ότι δεν χρειαζόμαστε αντιπροσώπους και ειδικούς για να καλύψουμε από μόνοι μας τις πιο βασικές μας ανάγκες για επικοινωνία, προβληματισμό, ψυχαγωγία και άμεση δράση σε ότι αφορά τις ζωές μας. Δημιουργήσαμε με τις δεκάδες των εκδηλώσεων, ένα αυτοδιαχειριζόμενο πολιτιστικό - κοινωνικό κέντρο και όλα αυτά τα χρόνια κοινωνικοποιήσαμε τις απόψεις και πρακτικές μας με όσα μέσα μας ήταν δυνατό και πέρα από τα όρια των τοίχων του σπιτιού μας, απευθυνόμενοι προς τους κατοίκους της γειτονιάς μας στην Άνω Πόλη και σε όλη την κοινωνία των ανικανοποίητων.

Γιορτάσαμε τη συμπλήρωση των δύο χρόνων της κατάληψής μας με τη διοργάνωση ενός τετραήμερου από τις 3/1 έως τις 6/1 που περιλάμβανε γεννέθλιο πάρτυ, εκδήλωση αλληλεγγύης στα 2 χρόνια εξέγερσης των Ζαπατίστας, βραδιά με ρεμπέτικα και φαγοπότι και τέλος συναυλία. Σε όλη τη διάρκεια του τετραήμερου, ο κόσμος που παραβρέθηκε στις εκδηλώσεις, συμμετέχοντας και στηρίζοντας με την παρουσία του την κατάληψη, μπορούσε να παρακολουθήσει την έκθεση αφίσας, προκυρήξεων και εντύπων που βγήκαν μέσα από την κατάληψη Βαρβάρα στο 1995. Ένα υλικό που έδειχνε την ποικιλία και ποσότητα του έργου που έχει παραχθεί είτε από την ομάδα που διαχειρίζεται και ζει μέσα στο σπίτι, είτε από ανθρώπους έξω από αυτό.

Η πορεία του σπιτιού όσον αφορά τη δημιουργία εκδηλώσεων και την κοινωνική παρέμβαση δεν σταμάτησε ακόμα κι όταν, για όλο τον Οκτώβρη, βυθιστήκαμε στο σκοτάδι, α-

φού μας είχε κόψει την σύνδεση του ηλεκτρικού ρεύματος η Δ.Ε.Η. Μπροστά σ' αυτό το εμπόδιο απαντήσαμε με ετοιμότητα και αποφασιστικότητα μαζεύοντας σε μικρό χρονικό διάστημα το ποσό των χρημάτων που απαιτούνταν για την αγορά γεννητήριας, η οποία καλύπτει τώρα όλες τις ανάγκες του σπιτιού σε τροφοδότηση ρεύματος. Αλλά ούτε και μας πτόησε το γεγονός ότι το σπίτι έχει αγοραστεί εδώ και τρεις μήνες από τον "Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας '97", ο οποίος, αν και δεν έχει προβεί ακόμα σε μίσση εναντίον μας, και χωρίς να έχει κινήσει ακόμα οποιαδήποτε διαδικασία καταστολής, γνωρίζουμε τις προθέσεις των υπεύθυνων αρμο-

δίων να τελειώνουν με μας μέσα στο 1996, πετώντας μας έξω από το σπίτι, για να δημιουργήσουν κλίμα εντυπώσεων ενόψει του 1997.

Δεν μας φοβίζουν! Είμαστε ενωμένοι και αντλούμε δύναμη από την κάθε μέρα που ζούμε και δημιουργούμε μέσα στο σπίτι αυτό. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε κανένα αυτόκλητο διαχειριστή των ζώων μας το δικαίωμα να πάρει από εμάς αυτά που δίκαια μας ανήκουν.

ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΑΝΗΚΟΥΝ Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝ ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΑ
ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΚΙ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΒΙΛΛΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

Για το Νίκο και όχι μόνο...

ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ-ΡΕΚΟΡ των δύο εβδομάδων και παρόλο που μεσολάβησαν γιορτές, εκδόθηκε και νέο ένταλμα σύλληψης του αρνητή στράτευσης Νίκου Καρανίκα. Ήδη, με το ξεκίνημα της νέας χρονιάς, η αστυνομία πρώτα, η στρατονομία έπειτα, πήγαν στο πατρικό του σπιτί στην Αλεξάνδρεια για να τον συλλάβουν. Υπενθυμίζουμε ότι ο Νίκος Καρανίκας είχε καταδικαστεί στις 19 Δεκέμβρη σε ένα χρόνο εξαγοράσιμης ποινής για ανυποταξία, μετά από παραμονή 4 μηνών στις στρατιωτικές φυλακές Θεσσαλονίκης.

Η ταχύτητα με την οποία έδρασαν παραδοσιακά βραδυκίνητοι μηχανισμοί, όπως ο στρατιωτικός, για την έκδοση εντάλματος σύλληψης, είναι πρωτοφανής. Πολύ περισσότερο που για πολλούς αντιρρησίες συνείδησης και αρνητές στράτευσης δεν έχουν εκδοθεί εντάλματα χρόνια τώρα ή παραμένουν ουσιαστικά ανενεργά. Η περίπτωση του Νίκου έχει την επιπλέον ιδιαιτερότητα του γεγονότος ότι συνελήφθηκε ένα χρόνο αργότερα από τη στιγμή που κοινοποίησε τη δήλωση άρνησης στράτευσης. Με δύο λόγια: η σύλληψή του επιλέχτηκε για παραδειγματισμό από την πρώτη στιγμή και η περιπέτειά του δεν έχει ακόμα τελειώσει.

Είναι πια καιρός να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας. Η ελευθερία του Νίκου είναι τυχαία και προσωρινή: απλά έτυχε να λείπει από το σπίτι του την κατάλληλη στιγμή. Για τον στρατοκρατικό μηχανισμό ο Καρανί-

κας πρέπει να είναι υπό συνεχή διωγμό: να υπενθυμίζει στο διηνεκές ότι η εκδικητικότητα των милитарιστών δεν έχει τέλος και να γίνει παράδειγμα για την τύχη που περιμένει κάθε φιλόδοξο νέο αντιρρησία ή αρνητή. Είναι εξάλλου το ίδιο ακριβώς παιχνίδι που παίχτηκε με τους ολικούς αρνητές Νίκο Μαζιώτη και Παύλο Ναθαναήλ.

Η τακτική του κράτους παραμένει ίδια όλα αυτά τα χρόνια και οφείλουμε να εντοπίσουμε τις τεράστιες αδυναμίες της. Το κράτος, αδυνατώντας να φυλακίσει σχεδόν 100 άτομα, αναγκάζεται να επιλέγει κατά περιόδους την φυλάκιση κάποιων μεμονωμένων συντρόφων για να στέλνει το μήνυμα της καταστολής. Δεν μπορεί όμως με κανένα τρόπο να οδηγηθεί σε μια καθολική και μετωπική σύγκρουση.

Ποτέ στο παρελθόν οι συλλήψεις αντιμιλιταριστών δεν πέρασαν χωρίς κόστος για τους διωκτικούς μηχανισμούς. Οι συλλήψεις των αντιρρησιών συνείδησης Μιχάλη Μαραγκάκη και Θανάση Μακρή το '87 και το '88, αντίστοιχα, άνοιξαν το ζήτημα του αντιμιλιταρισμού -πρωτόγνωρο μέχρι τότε στην Ελλάδα. Οι συλλήψεις του Μαζιώτη και του Ναθαναήλ οδήγησαν στην έκφραση ενός συμπαγούς αντιμιλιταριστικού λόγου και μιας κινηματικής πρακτικής ακριβώς την πιο κρίσιμη περίοδο -την περίοδο που το κράτος έπαιζε με ολοκληρωτικό τρόπο το χαρτί του εθνικισμού ενάντια στην κοινωνία. Και τελί-

κά βοήθησαν στην οργάνωση της άμυνας και της δράσης του κινήματος απέναντί του.

Η περίπτωση του Νίκου Καρανίκα είχε μια ιδιαιτερότητα. Η σύλληψή του ήρθε σε μια περίοδο πρωτοφανούς κλιμάκωσης της καταστολής. Έντεκα πολιτικοί κρατούμενοι, 526 συλληφθέντες του Πολυτεχνείου, δύο σκληρές απεργίες πείνας και άλλοι επτά σύντροφοι υπό διωγμό συνθέτουν ένα εφιαλτικό σκηνικό. Μέσα σ' αυτό, δεν υπήρχε η δυνατότητα, ο χώρος και ο χρόνος να οργανωθεί ξεχωριστά η υπεράσπιση του Νίκου - κάτι που εξάλλου και ο ίδιος δεν το ήθελε καθόλου. Η συσσωρευμένη εμπειρία, ο κατακτημένος λόγος και η πρακτική και η συνολική ιστορία του αντιμιλιταριστικού αγώνα -μέσα στα πλαίσια του αντιθεσμικού- δεν φάνηκαν αυτή την φορά.

Οι στρατοκράτες κάνουν ένα τεράστιο λάθος, εκλαμβάνοντας την ιδιαιτερότητα αυτής της περιόδου σαν συνολική αδυναμία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως ότι ζούμε σε μια εποχή που τα λάθη πληρώνονται ακριβά. Και αν κάτω από το βάρος μιας τέτοιας εκτατικής και εντατικής κα-

ταστολής, ένα κίνημα αιφνιδιαστικό, δεν σημαίνει καθόλου ότι η εξουσία θα μπορεί πάντα να αιφνιδιάζει.

Και, αναφερόμενοι στην καταστολή, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι οι αμυντικές γραμμές που θα πρέπει να διαθέτουμε στο μέλλον οφείλουν να είναι συνολικότερες και ο λόγος μας πιο διεπιστευτικός. Η καταγγελία της εγκληματικής φύσης της εξουσίας μπορεί να ήταν αρκετή στο παρελθόν, με τίποτα όμως δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες ενός ζοφερού μέλλοντος που έρχεται με ιλιγγιώδη ταχύτητα καταπάνω μας. Οι ζυμώσεις όχι μόνο στον αντιμιλιταρισμό, αλλά και στο εργατικό, στις γειτονιές και σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο είναι αναπόδραστα αναγκαίες, το ίδιο και η παρουσία, η δράση και η σύνδεση με τα κομμάτια της κοινωνίας που αντιστέκονται, από το Πουρί παλιότερα μέχρι τους εργάτες της ναυπηγοεπισκευαστικής ζωής σήμερα. Έτσι και αλλιώς η πορεία μας είναι μονόδρομος. Αν θέλουμε να αποφύγουμε το αδιέξοδο...

Μ.Κ.

Η ΑΛΚΟΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΒΔΟΜΑΔΑ ζήσαμε μίαν ακόμη συγκλονιστική αποκάλυψη. Αφού εμβαθύνουμε στους έσχατους στοχασμούς των κυρίων Τριαντρίδη, Κυτήρη, Βενιζέλου, Λιάνη, κλπ, αφού πληροφορηθήκαμε εκτενώς για τα αέρια του αίματος του σιδερένιου πρωθυπουργού μας, το φως των τηλεοπτικών προβολών έπεσε πάνω σε μια καινούργια πτυχή των βρώμικων κυκλωμάτων των φυλακών. "Ο τρομοκράτης Μπαλάφας είχε μετατρέψει το κελί του σε μπαρ".

Την επόμενη μέρα οι γνωστές χαφιεδοφυλάδες πήραν τη σκυτάλη της αντικειμενικής ενημέρωσης της κοινής γνώμης, δίνοντας μας νέα στοιχεία για την υπόθεση. "Ο Μπαλάφας πούλαγε το

ποτήρι το οποίο 40 χιλιάδες" (για γυναίκες και κόκα δεν έκαναν λόγο. Άλλωστε έχουν όλο τον καιρό μπροστά τους γι' αυτά). Βεβαίως στις τελευταίες σειρές των άρθρων τους διευκρίνιζαν ότι το οποίο το είχε συγκρατούμενος του που έμενε στο ίδιο κελί. Επιπλέον άφηναν το υπονοούμενο ότι ο Μπαλάφας έδωσε την πληροφορία στη διεύθυνση των φυλακών. Ο στόχος τους είναι προφανής. Από την μια μεριά θέλουν να διασφύρουν ότι ο Μπαλάφας στα μάτια αυτών των ευρέων κοινωνικών κοιμημάτων που στέκονται αλληλέγγυα στον αγώνα που δίνει για την απελευθέρωση του. Θέλουν να τον συκοφαντήσουν και να σπείρουν την αμφιβολία για την απράνταχτα αποδεδειγμένη αθωότητα του. Απ' την άλλη θέλουν να τον παρουσιάσουν ως χαφιέ σ' αυτούς που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της κοινωνικής αλληλεγγύης. Επιδιώκουν να τον αποκόψουν από τα πολιτικά και κοινω-

νικά υποκείμενα που τον στηρίζουν. Όμως κι αυτή τη φορά η συκοφαντική θα καταρρεύσει. Θα σταθούμε αλληλέγγυοι στο σύντροφο Μπαλάφα σ' όλη τη διάρκεια της δικαστικής του Οδύσσειας. Μέχρι την τελική δικαίωση και απελευθέρωση του.

Γ.Α.

ΚΑΤΑ ΣΥΡΡΟΗΝ ΚΑΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΝ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

των τριών χρόνων που του επιβλήθηκε. Οι υπόλοιπες δίκες, μετά τους 126 που δικάστηκαν στην αρχή έχοντας άλλους επτά καταδικασμένους που δεν έχουν συλληφθεί ακόμα, αρχίζουν από σήμερα. Οι δίκες αυτές θα είναι πολλές και κατά συρροήν. Η τρομοκρατία και η ομηρία των συλληφθέντων θα συνεχιστεί μέχρι και τον Μάιο. Κανείς από τους δικαστές δεν έχει το δικαίωμα να δικάζει τους κοινωνικούς αγώνες. Η τρομοκρατία τους δεν θα περάσει. Η αλληλεγγύη μας ενιαία

και μαζική θα δώσει το μήνυμα που τους αρμόζει. Η ηθική και υλική συμπαράσταση θα πρέπει να δοθεί από όλους μας προς όσους συνελήφθησαν και δικάζονται. Κανένας από τους συλληφθέντες του Πολυτεχνείου δεν θα μείνει μόνος του.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ Μ' ΑΥΤΟ ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΔΙΠΛΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟ.

Θ.Γ.

ΟΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δεν μας προκάλεσε καμία έκπληξη ο τρόπος με τον οποίο μεταδόθηκε από τα διεθνή ΜΜΕ η επίσημη αναγγελία της συγκρότησης του Frente Zapatista de Liberacion Nacional. "Ο Marcos αιφνιδίασε", "ο EZLN μετατρέπεται σε κόμμα", "οι ζαπατίστας παραδίδουν τα όπλα". Εκτός του ότι η παραπληροφόρηση των ΜΜΕ είναι μια σταθερή πραγματικότητα στην υπηρεσία των αφεντικών, ορισμένα σημεία από την ηθική και την πρακτική των ζαπατίστας απέχουν τόσο πολύ από την ιδιοσυγκρασία των δημοσιογράφων, αυτών των νεωκόρων του σύγχρονου σκοταδισμού, ώστε οι τελευταίοι δεν θα μπορούσαν παρά να τα διαστρεβλώσουν. Έτσι, για την παραπληροφόρηση δεν ευθύνεται το ότι οι περί κόμματος και παράδοσης των όπλων ομιλούντες δεν "είχαν πρόσβαση" στην μακροσκελή ανακοίνωση του EZLN της 29ης Σεπτεμβρίου 1995 στην οποία περιέγραφε τις μελλοντικές του κινήσεις (στα ελληνικά κυκλοφόρησε στο #2 του Δελτίου

Αντιπληροφόρησης της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας), ούτε ευθύνεται το γεγονός ότι δεν διάβασαν την Τέταρτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Lacandona. Η αιτία είναι απλή: οι λέξεις τους ορίζονται από το ψέμα, ο κόσμος που υπερασπίζονται είναι ο κόσμος της αδικίας.

Παραθέτουμε στη συνέχεια το μεγαλύτερο μέρος της Τέταρτης Διακήρυξης της Ζούγκλας Lacandona που ανακοινώθηκε επίσημα την 1η Γενάρη του 1996 στην κοινότητα Onentlic της Chiapas από την ταγματάρχη του EZLN Ana Maria. Το τμήμα που δεν δημοσιεύεται αναφέρεται σε ανασκόπηση της μεξικάνικης πραγματικότητας για το 1995. Η Διακήρυξη θα δημοσιευτεί αυτούσια στο #4 του Δελτίου Αντιπληροφόρησης που θα κυκλοφορήσει σύντομα. (Για επικοινωνία: Τ.Θ. 500 42, Τ.Κ. 540 13, Θεσσαλονίκη).

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ, Θεσσαλονίκη, 10 Γενάρη 1996

"Αδέρφια, δεν θα πεθάνει ο ανθός του λόγου*. Μπορεί να πεθάνει το καλυμένο πρόσωπο που σήμερα τον προφέρει, αλλά ο λόγος που έρχεται από τα βάθη της ιστορίας και της γης δεν πρόκειται ποτέ πια να σβηστεί από την αλαζονεία της εξουσίας.

Γεννηθήκαμε από τη νύχτα. Μέσα της ζούμε. Μέσα της πεθαίνουμε. Όμως το φως θα είναι το αύριο για τους πολλούς, γι' αυτούς που

σίας και του χρήματος. Αυτή τη φωτιά την προστάτησαν αδερφοί μας και αδερφές μας από άλλες φυλές και άλλες γλώσσες, με άλλο χρώμα αλλά με την ίδια καρδιά, από αυτή τη φωτιά ξεδίψασαν τις δικές τους φλόγες.

Ήρθαν οι ισχυροί και προσπάθησαν να σβήσουν τη φωτιά με μια ορμή τρομερή, όμως το δικό μας φως ήδη μεγάλωνε μέσα από άλλες φλόγες. Οι ισχυροί φαντάστηκαν πως θα μπορούσαν να σβήσουν την εστία της πυρκαγιάς. Γελάστηκαν. Οι εστίες είναι πια παντού.

Οι αλαζόνες θέλησαν να σβήσουν μια εξέγερση που η αγνοιά τους την τοποθετεί στις αρχές του

από αυτή τη...

...Τέταρτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Lacandona...

...με την οποία καλούμε όλους τους τίμιους ανθρώπους να συμμετάσχουν στη νέα πανεθνική πολιτική δύναμη που γεννιέται σήμερα, στο...

Ζαπατιστικό Μέτωπο για την Εθνική Απελευθέρωση (Frente Zapatista de Liberacion Nacional)...

...μια οργάνωση πολιτών, ειρηνική, ανεξάρτητη, δημοκρατική, μεξικάνικη, πανεθνική, μια οργάνωση για τη δημοκρατία, την ελευθερία και τη δικαιοσύνη στο Μεξικό. Το FZLN γεννιέται σήμερα και καλούμε

μπορεί να οργανώσει την επίλυση των συλλογικών προβλημάτων χωρίς την παρέμβαση των πολιτικών κομμάτων και της κυβέρνησης. Δεν χρειάζεται να ζητήσουμε την άδεια για να είμαστε ελεύθεροι. Η άσκηση της διακυβέρνησης είναι δικαίωμα της κοινωνίας και αυτή θα επιλέξει τον τρόπο που θα ασκείται. Μια πολιτική δύναμη που θα αγωνίζεται ενάντια στη συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια λίγων, ενάντια στο συγκεντρωτισμό της εξουσίας. Μια πολιτική δύναμη της οποίας τα μέλη δεν θα έχουν άλλη ανταμοιβή από την εκπλήρωση του καθήκοντος.

Μια πολιτική δύναμη με οργάνωση τοπική, περιφερειακή και πανεθνική που θα γεννηθεί από τη βάση, από την κοινωνική της στήριξη. Μια πολιτική δύναμη που θα γεννηθεί από τις επιτροπές διαλόγου των πολιτών.

Μια πολιτική δύναμη που λέγεται "Μέτωπο" γιατί θέλει να συνενώσει μη-κομματικές οργανωτικές προσπάθειες, γιατί θα έχει πολλά επίπεδα συμμετοχής και πολλές μεθόδους αγώνα.

Μια πολιτική δύναμη που λέγεται "Ζαπατιστική" γιατί γεννήθηκε με την ιδιανική καρδιά και ελπίδα που μαζί με τον EZLN κατέβηκαν από τα μεξικάνικα βουνά.

Μια πολιτική δύναμη που λέγεται "για την Εθνική Απελευθέρωση" γιατί αγωνίζεται για την ελευθερία όλων των μεξικάνων σε ολόκληρη τη χώρα.

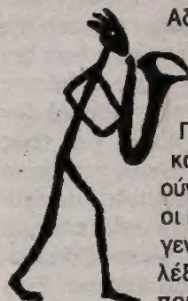
Μια πολιτική δύναμη με πρόγραμμα αγώνα 13 αιτήματα, τα σημεία της Πρώτης Διακήρυξης της Ζούγκλας Lacandona όπως αυτά εμπλουτίστηκαν μετά από δύο χρόνια εξέγερσης. Μια πολιτική δύναμη που θα αγωνιστεί ενάντια στο σύστημα του κόμματος-κράτους. Μια πολιτική δύναμη που θα αγωνιστεί για τη δημοκρατία σε όλα τα ζητήματα και όχι μόνο στην περίπτωση των εκλογών. Μια πολιτική δύναμη που θα αγωνιστεί για ένα νέο σύνταγμα και μια νέα σύνταξη της χώρας. Μια πολιτική δύναμη που θα αγωνιστεί για να υπάρχει παντού δικαιοσύνη, ελευθερία και δημοκρατία. Μια πολιτική δύναμη που δεν θα αγωνιστεί για την κατάληψη της πολιτικής εξουσίας αλλά για μια δημοκρατία όπου όποιος διοικεί θα διοικεί υπακούοντας.

Καλούμε όλους τους άντρες και τις γυναίκες του Μεξικό, τους ινδιάνους και τους μη-ινδιάνους, όλες τις φυλές που συνθέτουν το έθνος, όλους συμφωνούν να αγωνιστούν για στέγη, γη, εργασία, ψωμί, υγεία, εκπαίδευση, πληροφόρηση, κουλούρα, ανεξαρτησία, δημοκρατία, δικαιοσύνη, ελευθερία και ειρήνη. Όλους όσους αντιλαμβάνονται ότι το σύστημα του κόμματος-κράτους είναι το βασικό εμπόδιο για το πέρασμα στη δημοκρατία, όλους όσους ξέρουν ότι δημοκρατία δεν σημαίνει εναλλαγές της εξουσίας αλλά κυβέρνηση του λαού, από το λαό, για το λαό. Όλους όσους συμφωνούν ότι πρέπει να υπάρξει μια καινούρια Carta Magna που θα ενσωματώνει τα βασικά αιτήματα του μεξικάνικου λαού και θα δίνει υποστήριξη στο άρθρο 39 με τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων και λαϊκών διαβουλεύσεων. Όλους όσους ούτε ελπίζουν ούτε επιδιώκουν να καταλάβουν δημόσιες θέσεις ή πόστα μέσω της εκλογικής διαδικασίας. Όλους όσους έχουν την καρδιά, τη θέληση και τη σκέψη στην αριστερή μεριά του στήθους, όσους θέλουν να σταματήσουν να είναι θεατές και δεν επιζητούν καμμία ανταμοιβή πέρα από την ανοικοδόμηση της χώρας. Καλούμε όλους όσους θέλουν να οικοδομήσουν κάτι καλό και καινούριο για να σχηματίσουμε

το Ζαπατιστικό Μέτωπο για την Εθνική Απελευθέρωση (FZLN).

Με την οργανωμένη ενότητα μέσα στο FZLN των πολιτών ζαπατίστας και των ζαπατίστας μαχητών, ο αγώνας που ξεκίνησε την 1η Γενάρη του 1994 θα περάσει σε μια νέα εποχή. Ο EZLN δεν θα εξαφανισθεί, αλλά οι σημαντικότερες του προσπάθειες θα αφιερωθούν στον πολιτικό αγώνα. Στην κατάλληλη στιγμή και με τους κατάλληλους όρους, ο EZLN θα συμμετάσχει ευθέως στη διαμόρφωση του FZLN.

Σήμερα, 1η Γενάρη του 1996, ο EZLN υπογράφει αυτήν τη Τέταρτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Lacandona. Καλούμε όλο το μεξικάνικο λαό να τη συνυπογράψει.

Αδέρφια, πολλές είναι οι λέξεις που βαδίζουν στον κόσμο. Πολλοί είναι οι κόσμοι που γεννιούνται. Πολλοί είναι οι κόσμοι που μας γεννούν. Υπάρχουν λέξεις και κόσμοι που είναι ψεύτικοι

και αδικοί. Υπάρχουν λέξεις και κόσμοι αληθινοί που είναι αληθινοί. Εμείς φτιάχνουμε κόσμους αληθινούς. Εμείς γεννιόμαστε από το λόγο της αλήθειας.

Στον κόσμο των ισχυρών χωράνε μόνο οι μεγάλοι και οι υπηρέτες τους. Στον κόσμο που εμείς θέλουμε χωράνε όλοι.

Ο κόσμος που θέλουμε είναι ένας κόσμος που χωράει πολλούς κόσμους. Η πατρίδα που θα οικοδομήσουμε χωράει όλους τους λάλους και τις γλώσσες τους, όλα τα βήματα τη διασχίζουν, γεννιέται από το γέλιο όλων, ανατέλει από όλους.

Εκφέρουμε την ενότητα ακόμα και χωρίς να μιλάμε. Χαμηλόφωνα, μες στη βροχή προφέρουμε τις λέξεις της ενότητας που μας αγκαλιάζει μέσα στην ιστορία, για να ξεριζώσουμε τη λήθη που μας εναντιώνεται και μας καταστρέφει.

Ο λόγος, το τραγούδι και η οργή μας υψώνονται για να μην πεθαίνουν πια οι νεκροί, για να ζήσουν αγωνιζόμεστε, για να ζήσουν τραγουδάμε.

Ζήτω ο λόγος! Ζήτω το "Ya Basta!" (Φτάνει πια!). Ζήτω η νύχτα που γίνεται αυγή. Ζήτω το αξιοπρεπές διάβα μας στο πλευρό όσων δακρύζουν. Αγωνιζόμαστε για να καταστρέψουμε το ρολόι του θανάτου των ισχυρών. Αγωνιζόμαστε για το χρόνο της ζωής.

Δεν θα πεθάνει ο ανθός του λόγου, αν και βαδίζουμε μες στη σιγή. Σιωπηλά σπέρνεται ο λόγος. Σωπαίνει για να μπορεί να ανθίσει με ιαχές. Ο λόγος γίνεται στρατιώτης για να μην πεθάνει μέσα στη λήθη. Ο λόγος πεθαίνει για να ζήσει, σπαρμένος για πάντα στη μήτρα του κόσμου. Πεθαίνουμε καθώς γεννιόμαστε και ζούμε. Θα ζούμε για πάντα. Στη λήθη θα χαθούν μόνο όσοι ξεπουλάν την ιστορία τους.

Εδώ είμαστε. Δεν παραδινόμαστε. Ο Ζαπάτα ζει και, ενάντια σε όλα, ο αγώνας συνεχίζεται."

Από τα βουνά του μεξικάνικου νότου, ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΙΝΔΙΑΝΩΝ-ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ EZLN
Μεξικό, Γενάρης του 1996

IV ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ LACANDONA

σήμερα κλαίει μέσα στη νύχτα, γι' αυτούς που τους αρνούνται τη μέρα, γι' αυτούς που τους δωρίζουν το θάνατο, γι' αυτούς που τους απαγορεύουν τη ζωή. Το φως για όλους. Όλα για όλους. Για μας ο πόθος και η αγωνία, για μας η χαρούμενη ανυποταξία, για μας το μέλλον που μας αρνούνται, για μας η εξεγερμένη αξιοπρέπεια. Τίποτα για μας.

Ο αγώνας μας είναι για να μπορέσουμε να ακουστούμε, αλλά η τυραννία ουρλιάζει με αλαζονία και σκεπάζει με βομβαρδισμούς τα αυτιά της.

Ο αγώνας μας είναι για την πείνα, αλλά η τυραννία ταΐζει τα παιδιά μας με μπαρούτι και διατάγματα.

Ο αγώνας μας είναι για αξιοπρεπείς κατοικίες, αλλά η τυραννία καταστρέφει τα σπίτια μας και την ιστορία μας.

Ο αγώνας μας είναι για τη γνώση, αλλά η τυραννία μοιράζει την άγνοια και την περιφρόνηση.

Ο αγώνας μας είναι για τη γη, αλλά η τυραννία προσφέρει νεκροταφεία.

Ο αγώνας μας είναι για μια εργασία δίκαια και αξιοπρεπή, αλλά η τυραννία αγοράζει και πουλά σώματα και συνειδήσεις.

Ο αγώνας μας είναι για τη ζωή, αλλά η τυραννία μας προσφέρει για μέλλον το θάνατο.

(...)

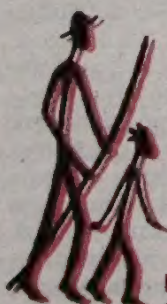
Το αίμα μας και τα λόγια μας άναψαν μια μικρή φωτιά πάνω στα βουνά, μια φωτιά που την κατεβάσαμε στο σπίτι της εξα-

1994. Όμως η εξέγερση που σήμερα έχει χρώμα σκούρο και μιλάει τη γλώσσα της αλήθειας, δεν γεννήθηκε τώρα. Στο παρελθόν μιλούσε άλλες γλώσσες, σε άλλους τόπους. Σε πολλά βουνά και σε πολλές ιστορίες έχει βαδίσει η εξέγερση ενάντια στην αδικία (...) η εξέγερση δεν είναι ζήτημα γλώσσας, είναι υπόθεση αξιοπρέπειας και ανθρωπιάς.

Για να δουλέψουμε, μας σκοτώνουν. Για να ζήσουμε, μας σκοτώνουν. Δεν υπάρχει θέση για μας στον κόσμο της εξουσίας. Μας σκοτώνουν επειδή αγωνιζόμαστε, αλλά έτσι γινόμαστε ένας καινούριος κόσμος που μας χωράει όλους και όλοι ζούμε και πεθαίνουμε μέσα στο λόγο. Θέλουν να πάρουν τη γη μας ώστε να μην έχουν έδαφος τα βήματά μας. Θέλουν να μας πάρουν την ιστορία ώστε ο λόγος μας να πεθάνει στη λήθη. Δεν μας θέλουν ινδιάνους. Μας θέλουν νεκρούς.

Η επιθυμία των ισχυρών ήταν η σιωπή μας. Σιωπώντας πεθαίναμε, δεν υπήρχαμε χωρίς λόγο. Αγωνιζόμαστε για να μιλάμε ενάντια στη λήθη, ενάντια στο θάνατο, για τη μνήμη και για τη ζωή.

(...)

Σήμερα, με την καρδιά του Εμιλιάνο Ζαπάτα, έχοντας ακούσει τη φωνή όλων των αδερφών μας, καλούμε το λαό του Μεξικό να συμμετάσχει σε μια νέα εποχή του αγώνα για την εθνική απελευθέρωση και την οικοδόμηση μιας νέας χώρας, μέσα

για να συμμετάσχουν σ' αυτό τους εργάτες, τους εργαζόμενους στην ύπαιθρο και την πόλη, τους ινδιάνους, τους έποικους, τους φοιτητές και τους καθηγητές, τις γυναίκες του Μεξικό, τους νέους όλης της χώρας, τους τίμιους διανοούμενους και καλλιτέχνες, τους συνεπείς θρησκευόμενους, όλους τους πολίτες του Μεξικό που θέλουν όχι την εξουσία, αλλά τη δημοκρατία, την ελευθερία και τη δικαιοσύνη για μας και τα παιδιά μας.

Καλούμε την πανεθνική κοινωνία των πολιτών, όσους δεν ανήκουν σε κόμματα, το κοινωνικό κίνημα των πολιτών, όλους τους μεξικάνους, για να οικοδομήσουμε μια νέα πολιτική δύναμη. Μια νέα πολιτική δύναμη που θα είναι πανεθνική. Μια νέα πολιτική δύναμη βασισμένη στον EZLN.

Μια νέα πολιτική δύναμη που θα αποτελεί τμήμα ενός ευρύτερου κινήματος αντίστασης, του Κινήματος για την Εθνική Απελευθέρωση, ένα πεδίο πολιτικής δράσης των πολιτών όπου θα συναντιούνται διαφορετικές επιθυμίες και ανεξάρτητες αντιστεκόμενες πολιτικές δυνάμεις, όπου θα συντονίζονται ενιαίες δραστηριότητες.

Μια νέα πολιτική δύναμη της οποίας τα μέλη δεν θα συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία, ούτε θα καταλαμβάνουν οποιοδήποτε κυβερνητικό πόστο σε οποιοδήποτε επίπεδο. Μια πολιτική δύναμη που δεν θα επιδιώκει την κατάληψη της εξουσίας. Μια πολιτική δύναμη που δεν θα είναι ένα πολιτικό κόμμα.

Μια πολιτική δύναμη που θα μπορεί να οργανώσει τα αιτήματα και τις προτάσεις των πολιτών ώστε όποιος διοικεί, να διοικεί υπακούοντας. Μια πολιτική δύναμη που θα

ΒΗΡΥΤΟΣ:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ...

... και μελετάται η μετροπή του στρατοπέδου της Shatila σε γήπεδο τένις...

Η συμφωνία ανάμεσα στον Αραφάτ και την κυβέρνηση του Ισραήλ άφησε ένα υπόλοιπο 350.000 ψυχών, ένα ενοχλητικό υπόλοιπο της διαιρέσεως για το οποίο κανείς δεν θέλει να ακούσει τίποτα. Ο Λιβάνος δεν τους θέλει πια, το Ισραήλ δεν τους δέχεται πίσω. Για τους 350.000 παλαιστίνιους που ζούνε σε δώδεκα στρατόπεδα προσφύγων στο Λίβανο δεν υπήρξε καμμία αναφορά στις ειρηνευτικές συμφωνίες. Ο πρόεδρος του Λιβάνου Elias Hrawi δήλωσε ότι θα προτιμούσε να κόψει το δεξί του χέρι από το να τους παραχωρήσει τη λιβανέζικη υπηκοότητα. Η βουλή του Ισραήλ από την άλλη μεριά επιμένει στην απόφαση του 1961, σύμφωνα με την οποία "είναι αδύνατον για τους άραβες πρόσφυγες να επιστρέ-

ψουν στο έδαφος του Ισραήλ, η μόνη τους δυνατότητα είναι να εγκατασταθούν σε κάποια από τις αραβικές χώρες". Έτσι οι εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες εξακολουθούν να "ζουν" σε στρατόπεδα (συγκέντρωσης ουσιαστικά) κάτω από άθλιες συνθήκες. Μπορούν να βρουν μόνο βαρείες σωματικές δουλειές χωρίς να τους επιτρέπεται να αγοράσουν γη ή να ταξιδέψουν ελεύθερα. Ένα φτηνό, εξαθλιωμένο εργατικό δυναμικό, χωρίς δικαιώματα, που φτάνει το 10% του πληθυσμού του Λιβάνου. Μάλιστα, καθώς η ειρήνευση οδηγεί σε οικονομική ανάπτυξη και η Βηρυτός αρχίζει να ξαναποκτά τη χαμένη της αίγλη, η κυβέρνηση του Λιβάνου σχεδιάζει την

απομάκρυνση των στρατοπέδων από την πρωτεύουσα. Ήδη, δίπλα στο περίφημο στρατόπεδο της Shatila άρχισε η κατασκευή ενός αθλητικού σταδίου προϋπολογισμού 110 εκατομμυρίων δολλαρίων που θα φιλοξενήσει τους παναραβικούς αγώνες τον Ιούνιο του 1996. Ακούγεται ξανά το σχέδιο για την μετατροπή της Shatila σε γήπεδο τένις και επιβλητικά πάρκα. Το στρατόπεδο της Shatila... Ο τόπος σφαγής, το 1982, περισσότερων από χίλιους πρόσφυγες μετά από επίθεση χριστιανών φαλαγγιτών, υπό την άδεια των ισραηλινών. Το στρατόπεδο της Shatila... σήμερα ένα κολλαστήριο έκτασης ενός τετραγωνικού χιλιομέτρου. Δέκα χιλιάδες πρόσφυγες "ζουν" εκεί, χωρίς πόσιμο νερό, χωρίς ηλεκτρισμό, χωρίς

αποχέτευση. Η κυβέρνηση του Λιβάνου λέει ότι αν τους παρείχε τις στοιχειώδεις για την ανθρώπινη ζωή εγκαταστάσεις, αυτό θα αποτελούσε μια ενθάρρυνση να συνεχίσουν να μένουν εκεί. Εμποδίζοντας, προφανώς, τα "αναπτυξιακά έργα" των αρχών.

Οι πρόσφυγες του Λιβάνου δεν προέρχονται από τη Δυτική Όχθη ή τη Λωρίδα της Γάζας και έτσι η "ειρηνευτική" συμφωνία δεν τους συμπεριλαμβάνει. Οι πρόσφυγες του Λιβάνου προέρχονται από περιοχές που τώρα θεωρούνται επίσημα και οριστικά εδάφη του Ισραήλ και έτσι είναι υποχρεωμένοι να ζουν χωρίς ελπίδα την καθημερινή τους εξότωση. Είναι ένα ανεπιθύμητο υπόλοιπο ενός πολέμου που τον ξεκίνησαν κάποιοι το 1948. Σήμερα κανείς

δεν τους θέλει, κανείς δεν θέλει να θυμάται τι είναι αυτός ο μεγάλος κενός χώρος στην είσοδο του στρατοπέδου της Shatila, το σημείο όπου ο ερυθρός σταυρός έβαψε σε έναν κοινό τάφο εκατοντάδες από τα θύματα της σφαγής εκείνης της ημέρας του 1982. Την ίδια στιγμή, με απίστευτη προκλητικότητα, οι αναγνωρισμένοι επίσημα (γιατί φυσικά υπάρχουν και πολλοί άλλοι ο ρόλος των οποίων δεν θα γίνει ποτέ γνωστός) ως υπεύθυνοι της σφαγής επιβραβεύονται: ο αρχηγός των φαλαγγιτών Elie Hobeika είναι υπουργός ηλεκτρισμού και υδάτινων αποθεμάτων του Λιβάνου, ο Nabih Berri, υπαρχηγός της Amal, είναι αντιπρόεδρος της λιβανέζικης βουλής...

Ιδιωτικοποίηση του θανάτου

Military Professional Resources Inc. (Εταιρεία Επαγγελματικών Στρατιωτικών Προμηθειών): "Η μεγαλύτερη εταιρεία στρατιωτικής εξειδίκευσης στον κόσμο". Με προσωπικό από 160 μόνιμα στελέχη και πάνω από 2.000 στρατηγούς, ναυ-

άρχους και άλλους αξιωματικούς εν αποστράτεια. Με διευθύνοντα στελέχη το στρατηγό Carl Vuono, διοικητή των μονάδων των ΗΠΑ στον πόλεμο του κόλπου, το στρατηγό Crosbie Saint, πρώην διοικητή των στρατιωτικών επιχειρήσεων των ΗΠΑ στην Ευρώπη και άλλους... Όχι, δεν πρόκειται για σενάριο πολεμικής ταινίας ή θρίλλερ, για μια ακόμα φορά η πραγματικότητα ξεπερνά την φαντασία. Η εταιρεία M.R.P.I. είναι μια πραγματικότητα και μάλιστα μια πραγματικότητα που μας αφορά άμεσα, μιας και έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στον πόλεμο στην πρώην Γιουγκοσλαβία και τώρα καλείται να διευρύνει ακόμα περισσότερο τις "δραστηριότητές" της στην περιοχή. Κατά τη διάρκεια του περασμένου χρόνου, επιτελείο 15 στελεχών της M.R.P.I. με επικεφαλής το στρατηγό Richard Griffiths ασχολούνταν με τον "εκσυγχρονισμό" του στρατού της Κροατίας.

Ήδη η εταιρεία έχει υπογράψει ένα δεύτερο συμβόλαιο με την κυβέρνηση της Κροατίας με σκοπό την αναδιοργάνωση του υπουργείου άμυνας της χώρας. Εκεί όμως που καλείται να παίξει έναν ακόμα πιο αποφασιστικό ρόλο, είναι στη συγκρότηση του στρατού της Κρο-

ατο-Μουσουλμανικής Ομοσπονδίας. "Μπορεί να γίνει σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα", λέει ο εκπρόσωπος της εταιρείας στρατηγός Harry Soyster που ήταν γενικός υπεύθυνος των δραστηριοτήτων της M.R.P.I. και στην περίπτωση της Κροατίας. Σύμφωνα με τη συνθήκη του Dayton, από τα μέσα του Μάρτη του 1996 θα ξαναρχίσει η προμή-

σύμβαση μόνο της μελέτης αυτής στοίχισε 400.000 δολάρια. Βέβαια η επιχείρηση είναι ιδιαίτερα επικερδής. Μια εικόνα του οικονομικού μεγέθους δίνει το γεγονός ότι κατά την περασμένη χρονιά ο γερουσταστής Joseph Biden, που επίσης ασχολείται με το ευγενές άθλημα του εμπορίου όπλων, είχε κέρδη του ύψους των 100 εκατομμυρίων δολλα-

ΤΟΥΡΚΙΑ:

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ...

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

-νοι τις καταλήψεις των φυλακών μετά από διαβεβαίωση ότι γίνονται δεκτά και τα 36 απήματά τους: βελτίωση συνθηκών κράτησης, κατάργηση λογοκρισίας στην αλληλογραφία, παύση προσβολητικών σωματικών ερευνών, επισκεπτήρια κλπ. Ενώ συνεχίζονταν οι δυναμικές πορείες αλληλεγγύης και διαμαρτυρίας στην Κωνσταντινούπολη, την ίδια ώρα στη Γερμανία γίνονταν ανάλογες διαδηλώσεις σε πόλεις όλης της χώρας (οι πιο βίαιες στο Ντάρμστατ που κατέληξαν στην πυρπόληση τουρκικού τουριστικού γραφείου -ελλείψη προξενείου- και σε επεισόδια με την αστυνομία).

Η υποχώρηση της κυβέρνησης και η πλήρης αποδοχή των αιτημάτων των εξεγερμένων κρίνεται ως κίνηση τακτικής της κυβέρνησης προστάζοντος άμεσο κίνδυνο εξάπλωσης της εξέγερσης και στις πτέρυγες των ποινικών. Κίνηση που εκτονώνει την κατάσταση αποσυμπιέζοντας, προσωρινά, ένα καζάνι που βράζει.

Κ.Τ.

Βάση του κειμένου αποτέλεσε τηλεφωνική συνέντευξη συντρόφου από την Κωνσταντινούπολη.

ΟΙ "ΚΛΕΦΤΕΣ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ" ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Το Δεκέμβρη του 1995, μετά από διακοπή έξι μηνών, κυκλοφόρησε το νέο (8ο) τεύχος του αναρχικού περιοδικού από την Ιστανμπούλ "Ates Hirsizi" (οι κλέφτες της φωτιάς). Εκτός από άρθρα στα τουρκικά, στα κουρδικά και στη διάλεκτο zaza, στις 52 σελίδες του νέου τεύχους υπάρχει ένας χαιρετισμός (στα ελληνικά & στα τουρκικά) στην εξέγερση του πολυτεχνείου του '73, ένας χαιρετισμός στα ιαπωνικά στη μνήμη του Buenaventura Durruti και, όπως πάντα, τα περιεχόμενα κι ένα σημείωμα της σύνταξης στα αγγλικά. Από το τελευταίο, μεταφράζουμε το ακόλουθο απόσπασμα: "Οι βασανιστικές συζητήσεις που διεξάγονται σε όλο τον κόσμο, πιθανώς να τελειώνουν με το ίδιο ερώτημα: Πώς και τότε θα γλυτώσουμε από τη αθλιότητα του καιρού μας; Αυτή η σημαντική ερώτηση απαιτεί προσηγμένες απαντήσεις, αφού δεν ελπίζουμε σε θαύματα. Κατά τη γνώμη μας, το αν θα απαντηθεί αυτή η ερώτηση εξαρτάται από τη δημιουργία καινούριων σκέψεων και όχι από την επανάληψη των θεωριών του παρελθόντος. Έχουμε παρατηρήσει, για παράδειγμα, ότι πολλοί αναρχικοί, ιδιαίτερα στη Δύση, εστιάζουν τις ελπίδες τους στην κατάρευση του Μαρξισμού. Όμως το μεγαλύτερο όφελος που μπορεί να μας προσφέρει η αποτυχία του Μαρξισμού είναι η επιβεβαίωση της θεωρητικής ορθότητας του αναρχισμού.

Οι σύντροφοι του περασμένου αιώνα ανέπτυξαν τις θεωρίες τους στη μέση του πεδίου της μάχης και όχι στις βιβλιοθήκες. Οι θεωρίες τους και ιδιαίτερα οι αγώνες τους δημιούργησαν μια εξεγερτική παράδοση που

φτάνει μέχρι τις μέρες μας. Όλοι τους συνάντησαν το θάνατο χωρίς παράπονο γιατί ήξεραν ότι πίσω τους θα άφηναν μια τεράστια κληρονομιά. Τους χρωστάμε πολλά όπως πολλά είναι κι αυτά που πρέπει να απομωιάσουμε από την αίσθησή τους για την επανάσταση. Σήμερα όμως είναι η δική μας σειρά για να οικοδομήσουμε μια καινούρια παράδοση αγώνων. Εμείς είμαστε που πρέπει να δώσουμε στην επανάσταση ένα νέο χαρακτήρα. Αναμφίβολα, σήμερα τα όπλα του εχθρού είναι πολύ πιο πολύπλοκα από ότι τον περασμένο αιώνα, γεγονός που πρακτικά περιορίζει τα όρια των παλιότερων θεωριών. Δεν πρέπει να καταφεύγουμε στην αγκαλιά του παρελθόντος, τη στιγμή που είμαστε αντιμέτωποι με τις δυσκολίες του παρόντος. Δεν πρέπει να προσπαθούμε να θεωρητικοποιήσουμε την φωνική σιγή και αδράνεια των επαναστατών." Αυτό το τεύχος επίσης περιέχει, μεταξύ άλλων, τον υποθετικό διάλογο ενός αναρχικού με έναν ισλαμιστή, ένα άρθρο για την εξέλιξη του κουρδικού, έναν υποθετικό διάλογο ανάμεσα σε έναν αναρχικό κι έναν αριστερό για την παρακμή της τουρκικής αριστεράς την τελευταία δεκαετία, ένα ποίημα με τίτλο "Η σημαία της αναρχίας είναι μαύρη" στα κουρδικά, ένα άρθρο στη διάλεκτο zaza ενάντια στα δεσμά του γάμου κλπ. Να σημειώσουμε τέλος, ότι το προηγούμενο τεύχος των "Κλεφτών της Φωτιάς" κατασχέθηκε από την εισαγγελία της Ιστανμπούλ και οι σύντροφοι είχαν μια σειρά από ναυτικές επιπλοκές, χωρίς όμως, τουλάχιστον μέχρι στιγμής, σοβαρές συνέπειες.

θεια όπλων και ο εξοπλισμός στην περιοχή. Την περασμένη βδομάδα, ο James Pardew, εκπρόσωπος του πεντάγωνου στη συμφωνία του Dayton, πήγε στο Σαράγιεβο για να πείσει την κυβέρνηση της Βοσνίας να υπογράψει συμβόλαιο με την M.R.P.I. Διαβεβαίωσε τις βοσνιακές αρχές ότι παρόλο που οι προμηθειές όπλων θα αργήσουν μερικούς μήνες, η στρατιωτική εκπαίδευση μπορεί να αρχίσει τις αμέσως επόμενες βδομάδες, κατά πάσα πιθανότητα σε στρατόπεδα στην Κροατία.

Ο βοηθός του υπουργείου εσωτερικών των ΗΠΑ Richard Holbrooke που "επέβλεψε" την υπογραφή της συμφωνίας του Dayton, διαβεβαίωσε το κογκρέσο των ΗΠΑ ότι "η εκπαίδευση θα αρχίσει αμέσως μόλις υπογραφούν τα συμβόλαια". Σε μια επίδειξη αγαπής συνεργασίας του ιδιωτικού τομέα και του στρατιωτικού μηχανισμού των ΗΠΑ, το πεντάγωνο έχει ήδη ετοιμάσει την μελέτη και τον προϋπολογισμό των οπλικών συστημάτων που "θα πρέπει να αποκτήσει η Κροατο-Μουσουλμανική Ομοσπονδία". Η

ρίων.

Για τους νέους εξοπλισμούς θα απαιτηθούν ποσά απείρως μεγαλύτερα, μιας και η μελέτη του κογκρέσου προβλέπει ότι μόνο σε πρώτη φάση η Κροατο-Μουσουλμανική Ομοσπονδία θα "χρειαστεί" 50 τεθωρακισμένα, αντίστοιχο αριθμό πυροβολικού και θωρακισμένων οχημάτων, συστήματα αντιμετώπισης τεθωρακισμένων, ελαφρύ οπλισμό κλπ. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ δηλώνει ότι αυτή η εξέλιξη είναι ικανοποιητική όσο και αναγκαία, αφού οι "ουδέτερες" δυνάμεις του ΝΑΤΟ δεν θα είχαν το δικαίωμα της συγκρότησης του στρατού της Κροατο-Μουσουλμανικής Ομοσπονδίας, ενώ αυτοί οι νέοι εξοπλισμοί θεωρούνται από την κυβέρνηση των ΗΠΑ "σημαντικός παράγοντας στην εξασφάλιση της ειρήνης στην περιοχή των βαλκανίων"... Αν ο Orwell ζούσε σήμερα, μάλλον θα αναγκαζόταν να πετάξει τις πένες και τα σημειωματάρια του... Πώς θα μπορούσε να γράψει κάτι πιο ακραίο από το "1984", που ωστόσο χωριά μπροστά στην πραγματικότητα που ζούμε;

Η Rosa Luxemburg και η εξέγερση των Σπαρτακιστών

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ ΤΟΥ 1918 ήταν πια φανερό ότι η Γερμανία έχανε τον πόλεμο. Στις 28/10/1918 το ναυαρχείο, σε μια στιγμή μανιακού παροξυσμού, αποφασίζει "για να σώσει την τιμή του ναυτικού" να ρίξει 80.000 άντρες σε "μια αποφασιστική μάχη". Οι ναύτες όμως είχαν διαφορετική γνώμη. Όταν δόθηκε το σήμα της προετοιμασίας για μάχη οι θερμαστές σβήσανε τα καζάνια και επιβάλανε την επιστροφή του στόλου στο Κίελο. Εκεί οι αξιωματικοί προσπάθησαν να επιβάλουν την τάξη, αυτό όμως προκάλεσε την εξέγερση. Οι εργάτες ενώνονται με τους εξεγερμένους ναύτες και καταλαμβάνουν την

πόλη που πλέον ελέγχεται από συμβούλια εργατών και ναυτικών. Η επανάσταση εξαπλώνεται σε όλη τη Γερμανία. Στις 9 του Νοέμβρη εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες βγαίνουν από τα εργοστάσια και κατακλύζουν τους δρόμους του Βερολίνου. Ο "κάιζερ" Γουλιέλμος δραπετεύει στην Ολλανδία. Διορίζεται καγκελάριος ο αρχηγός της σοσιαλδημοκρατίας Έμπερτ. Στο Μπρεσλάου οι εργάτες σπάνε τις πόρτες των φυλακών και απελευθερώνουν τη Ρόζα Λούξεμπουργκ. Στις 18 Νοέμβρη κυκλοφορεί το πρώτο φύλλο της εφημερίδας των Σπαρτακιστών, η "Κόκκινη Σημαία". Η Λούξεμπουργκ, στο πρώτο της

κί'όλας άρθρο, καλεί σε συγκρότηση εργατικής πολιτοφυλακής για την υπεράσπιση της δημοκρατίας των συμβουλίων, τη συντριβή του καπιταλισμού και τη διεθνή σοσιαλιστική επανάσταση. Στο μεταξύ αρχίζει η παλινόρθωση του καθεστώτος μέσα από την εθνική συνέλευση και την "επαναστατική" κυβέρνηση του σοσιαλδημοκράτη Έμπερτ που έχει υπογράψει μια μυστική συμφωνία με το στρατιωτικό επιτελείο: επίλεκτες στρατιωτικές ομάδες γυμνάζονται νύχτα, εθελοντικές ομάδες (η βάση των μετέπειτα S-S) σχηματίζονται από αξιωματικούς και χρηματοδοτούνται από τους καπιταλιστές. Ομάδες χαφιέδων και παρακρατι-

κών φτάνουν σε όλη τη χώρα. Οι κυβερνητικοί συγκεντρώνουν στρατεύματα στην πρωτεύουσα. Στις αρχές του Γενάρη του 1919 προσπαθούν να διαλύσουν το σώμα ένοπλων συνδικαλισμένων εργατών που εκτελούσε χρέη αστυνομίας στο Βερολίνο. Στις 5 Γενάρη οι εργάτες κατακλύζουν τους δρόμους τις πόλης και κατευθύνονται προς την αστυνομική διεύθυνση. Ένοπλες εργατικές πολιτοφυλακές καταλαμβάνουν τα γραφεία του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, τα τυπογραφεία των σημαντικότερων εφημερίδων και το "Εθνικό Τυπογραφείο". Ορίζεται μια επαναστατική επιτροπή, που όμως ασχολείται

αποκλειστικά με ατέλειωτες και στείρες συζητήσεις με τον εχθρό. Στις 9 Γενάρη τα γραφεία της "Κόκκινης Σημαίας" δέχονται επίθεση με μυδραλιοβόλα. Στις 11 Γενάρη διακόπτεται κάθε διαπραγμάτευση και τα γραφεία του επαναστατικού εντύπου "Vorwärts" βομβαρδίζονται από πυροβολικό. Στη συνέχεια κατεδαφίζονται τα γραφεία του κομμουνιστικού κόμματος. Τα κεφάλια της Luxemburg και του Liebknecht επικηρύσσονται για 100.000 μάρκα. Συλλαμβάνονται στις 15 Γενάρη και δολφονούνται. Το πτώμα της Luxemburg πετιέται στο ποτάμι Λόντβερχ. Το 1933 οι ναζί πυρπολούν δημόσια όλα τα έργα της.

"Τι ζητάει ο Σπάρτακος"

Το παρακάτω κείμενο αποτελείται από αποσπάσματα άρθρου της Rosa Luxemburg, 14 Δεκεμβρίου 1918:

"Στις 9 του Νοέμβρη οι εργάτες και οι στρατιώτες γκρέμισαν το παλιό καθεστώς στη Γερμανία. Στα πεδία των μαχών στη Γαλλία διαλύθηκαν οι αιματηρές αυταπάτες (...) Η αστική τάξη με τους πολιτικούς της εκπροσώπους: να ο αληθινός ένοχος του παγκόσμιου πολέμου στη Γερμανία, όπως και στη Γαλλία, στη Ρωσία και στην Αμερική. Οι καπιταλιστές όλων των χωρών: αυτοί είναι οι αληθινοί εμπνευστές της σφαγής των λαών. Το ακόρεστο κτήνος που το ματωμένο του ρύγχος καταβρόχχισε εκατομμύρια και εκατομμύρια ανθρώπινες υπάρξεις είναι ο παγκόσμιος καπιταλισμός.

Ο παγκόσμιος πόλεμος έβαλε την ανθρωπότητα μπροστά στο δίλημμα: ή συνέχιση του καπιταλισμού με άμεση προοπτική ένα νέο πόλεμο και το βύθισμα στο χάος ή ανατροπή των εκμεταλλευτών καπιταλιστών (...)

Μέσα σε όλες τις προηγούμενες επαναστάσεις υπήρξε μια μικρή μειοψηφία που πήρε τον έλεγχο της επαναστατικής πάλης και της έδωσε σκοπό και προσανατολισμό, που χρησιμοποίησε τη μάζα σαν ένα όργανο για να επιβληθούν τα δικά της συμφέροντα, τα συμφέροντα μιας μειοψηφίας (...). Μόνο μια αμοιβαία επίδραση σταθερή, ζωντανή, ανάμεσα στις λαϊκές μάζες και τα όργανά τους, τα Συμβούλια των Εργατών και Στρατιωτών, μπορεί να εξασφαλίσει την πορεία της κοινωνίας σε ένα πνεύμα κομμουνιστικό (...)

Οι πρακτικές προτάσεις που προβάλλει η "Ένωση Σπάρτακος" είναι οι ακόλουθες:

Α) Άμεσα μέτρα αυτοπροστασίας της επανάστασης.

1 Αποφליσμός όλων των αξιωματικών, όλης της αστυνομίας και των μη-προλεταρίων στρατιωτών.

Αποφליσμός όλων όσων ανήκουν στις κυρίαρχες τάξεις.

2 Κατάσχεση όλων των αποθηκών όπλων και πολεμοφοδίων καθώς και των επιχειρήσεων εφοδιασμού από τα Συμβούλια Εργατών και Στρατιωτών.

3 Εξοπλισμός όλου του προλεταριακού πληθυσμού, ως εργατικής πολιτοφυλακής. Σχηματισμός μιας προλεταριακής φρουράς των συμβουλίων, σαν ενεργητικό τμήμα της πολιτοφυλακής που θα επιφορτισθεί να υπερασπίζει την επανάσταση διαρκώς ενάντια στις επιθέσεις και τις προδοσίες της αντίδρασης.

4 Κατάργηση της διοικητικής εξουσίας των αξιωματικών και υπαξιωματικών στο στρατό. Οι στρατιώτες θα ορίσουν στη θέση τους υπεύθυνους, εκλεγμένους και μόνιμα ανακλητούς. Κατάργηση της παθητικής στρατιωτικής υποταγής και της στρατιωτικής δικαιοσύνης, πειθαρχία από ελεύθερη συγκατάθεση (...)

Β) Πρώτα πολιτικά και κοινωνικά μέτρα.

1 Διάλυση των ιδιαίτερων κρατών που υπάρχουν μέσα στο Ράιχ. Η σοσιαλιστική δημοκρατία είναι μία και αδιαίρετη.

2 Κατάργηση των κοινοβουλίων και των δημοτικών αρχών. Τις λειτουργίες τους θα τις αναλάβουν τα Συμβούλια Εργατών και Στρατιωτών και οι επιτροπές και τα όργανα που από εκεί θα προκύψουν.

3 Εκλογές Συμβουλίων Εργατών σε όλη τη Γερμανία με τη συμμετοχή όλου του εργατικού πληθυσμού των δύο φύλων στην πόλη και στην ύπαιθρο, στη βάση κάθε επιχείρησης. Όμοια, εκλογή Συμβουλίων Στρατιωτών από τους στρατιώτες, αποκλείοντας τους αξιωματικούς και τους συνθηκολόγους. Δικαίωμα των εργατών και των στρατιωτών να ανακαλούν κάθε στιγμή τους αντιπρο-

σώπους τους.

4 Εκλογή από τους αντιπροσώπους των Συμβουλίων Εργατών και Στρατιωτών όλης της Γερμανίας ενός Κεντρικού Συμβουλίου των Συμβουλίων, που θα πρέπει να ορίσει από τα μέλη του μια εκτελεστική επιτροπή, σαν ανώτατο όργανο εξουσίας, νομοθετικής και εκτελεστικής ταυτόχρονα.

5 Συνέλευση του Κεντρικού Συμβουλίου των Συμβουλίων τουλάχιστον κάθε τρεις μήνες, ώστε να ξαναγίνεται κάθε φορά πλήρης επανεκλογή των μελών με τρόπο ώστε να διατηρείται συνέχεια ο έλεγχος πάνω στη δράση της εκτελεστικής επιτροπής και μια ζωντανή επαφή ανάμεσα στις μάζες των τοπικών συμβουλίων εργατών και στρατιωτών μέσα στη χώρα και του ανώτερου οργάνου της εξουσίας τους. Δικαίωμα των τοπικών συμβουλίων εργατών και στρατιωτών να αντικαθιστούν σε κάθε στιγμή τους αντιπροσώπους τους στο Κεντρικό Συμβούλιο, στην περίπτωση που αυτοί δεν ενεργούν σύμφωνα με τις εντολές τους. Δικαίωμα της εκτελεστικής επιτροπής να ορίζει τους επίτροπους του λαού και κάθε κεντρική διεύθυνση κάτω από τον έλεγχο του Κεντρικού Συμβουλίου (...)

Γ) Άμεσες οικονομικές διεκδικήσεις.

1 Δήμευση όλων των περιουσιών και προσόδων της δυναστείας προς όφελος του συνόλου.

2 Κατάργηση όλων των κρατικών και άλλων δημοσίων χρεών καθώς και των πολεμικών δανείων, με εξαίρεση των εγγράφων κάτω από ένα ορισμένο ποσό που θα οριστεί από το Κεντρικό Συμβούλιο Εργατών και Στρατιωτών.

3 Απαλλοτρίωση της γης και των μέσων παραγωγής των μεγάλων και μεσαίων αγροτικών επιχειρήσεων.

Σχηματισμός αγροτικών σοσιαλιστικών συνεταιρισμών με διεύθυνση ενοποιημένη και συγκεντρωμένη για όλη τη χώρα. Οι μικρές επιχειρήσεις των χωρικών μένουν στα χέρια αυτών που τις εργάζονται, όπου αυτοί, με τη θέλησή τους, να πάρουν μέρος στους σοσιαλιστικούς συνεταιρισμούς.

4 Κατάργηση όλων των ιδιωτικών δικαιωμάτων πάνω στις τράπεζες, τα μεταλλεία-ορυχεία και πάνω σε όλες τις σπουδαίες επιχειρήσεις της βιομηχανίας και του εμπορίου, προς όφελος της Δημοκρατίας των Συμβουλίων.

5 Απαλλοτρίωση όλων των περιουσιών πάνω από κάποιο όριο που θα καθοριστεί από το Κεντρικό Συμβούλιο των Εργατών και Στρατιωτών.

6 Η Δημοκρατία των Συμβουλίων αναλαμβάνει το σύνολο των δημοσίων μεταφορών.

7 Εκλογή σε κάθε εργοστάσιο ενός εργοστασιακού Συμβουλίου που σκοπό θα έχει να ρυθμίζει τις εσωτερικές υποθέσεις σε συμφωνία με τα εργατικά συμβούλια, να καθορίζει τις συνθήκες εργασίας, να ελέγχει την παραγωγή και τελικά να αναλάβει τη διεύθυνση της επιχείρησης.

8 Σχηματισμός μιας κεντρικής

απεργιακής επιτροπής από αντιπροσώπους των εργοστασιακών συμβουλίων που μπαίνουν σε απεργιακό κίνημα σε ολόκληρη τη χώρα. Αυτή η επιτροπή θα έχει σκοπό να συμτονίσει τη διεύθυνση των απεργιών ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο και να εξασφαλίσει την πιο ενεργητική υποστήριξη τους από την πολιτική δράση των εργατών και στρατιωτών.

Δ) Διεθνή καθήκοντα.

Άμεση επανάληψη των σχέσεων με τους προλεταρίους του εξωτερικού για να τοποθετηθεί η σοσιαλιστική επανάσταση σε μια βάση διεθνή ώστε να επιβληθεί και να διατηρηθεί η ειρήνη με τη διεθνή συναδέλφωση και την επαναστατική εξέγερση του προλεταριάτου σε όλες τις χώρες.

Να τι ζητάει ο "Σπάρτακος"! (...) Η "Ένωση Σπάρτακος" δεν είναι ένα κόμμα, που θα ήθελε να επικρατήσει περνώντας πάνω από τις εργατικές μάζες ή χρησιμοποιώντας τις ίδιες τις μάζες για να επιβάλλει την κυριαρχία του (...)

Ορθοί προλεταριοί! Στην πάλη! Υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος να κατακτήσουμε κι ένας ολόκληρος κόσμος να πολεμήσουμε. Και μέσα σ' αυτή τη ταξική μάχη της παγκόσμιας ιστορίας για τους πιο ψηλούς σκοπούς της ανθρωπότητας, δεν υπάρχει περιθώριο για φλυαρίες με τον εχθρό, παρά γροθιά στο πρόσωπο και γόνατο στο στήθος."

Οι κυριότερες χρονολογίες στη ζωή της Rosa Luxemburg

- 1871, 5 Μαρτίου: Γεννιέται στο Ζαμόσκ της επαρχίας Λουμπλίν στην Πολωνία.
- 1887: Τελειώνει το γυμνάσιο. Είναι ήδη οργανωμένη στο "Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ".
- 1889: Εγκαταλείπει την Πολωνία και πηγαίνει στην Ελβετία, όπου εγγράφεται στο πανεπιστήμιο της Ζυρίχης.
- 1892: Εντάσσεται στο μόλις ιδρυμένο "Πολωνικό Σοσιαλιστικό Κόμμα".
- 1898: Εγκαθίσταται στο Βερολίνο και προσχωρεί στο Γερμανικό Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα.
- 1905, Δεκεμβρίου: Πηγαίνει κρυφά στη Βαρσοβία για να συμμετάσχει στην εκεί εξέγερση.
- 1906, Μάρτης: Συλλαμβάνεται και φυλακίζεται στο φρούριο της Βαρσοβίας. Τον Ιούνιο απο-

- φυλακίζεται για λόγους υγείας.
- 1913: Δημοσιεύει τη "Συσσώρευση του Κεφάλαιου" και συμμετέχει στην ίδρυση της αριστερής πτέρυγας του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος.
- 1915, Φεβρουάριος: Φυλακίζεται στις γυναικείες φυλακές της Μπαρνιμστράσε.
- 1916: Βγαίνει από τη φυλακή το Γενάρη αλλά ξανασυλλαμβάνεται τον Ιούλη και φυλακίζεται διαδοχικά στο Βερολίνο, το Μπρόνκε και το Μπρεσλάου.
- 1918, Νοέμβρης: Την απελευθερώνουν οι εξεγερμένοι Σπαρτακιστές.
- 1919, 15 Γενάρη: Συλλαμβάνεται μαζί με τον Liebknecht και δολοφονείται.

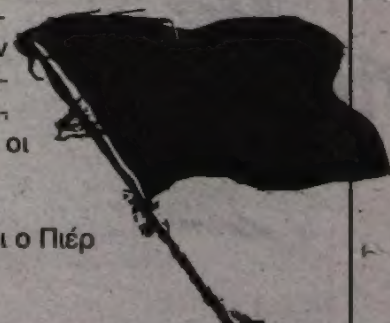
15 ΓΕΝΑΡΗ 1919 Δολοφονούνται οι ηγέτες των Σπαρτακιστών Rosa Luxemburg και Karl Liebknecht.

15 ΓΕΝΑΡΗ 1978 Ανατινάζεται εκρηκτικός μηχανισμός στο κτίριο που στεγαζόταν το κέντρο "La Scala", στη Βαρκελώνη, σκοτώνοντας και τραυματίζοντας πολλούς εργάτες. Οι αρχές αποδίδουν την ενέργεια στη CNT, που εκείνη την εποχή βρισκόταν στο αποκορύφωμα της ανασυγκρότησής της. Αρχίζει ένα όργιο κατασυκοφάντησης και τρομοθεάματος ενάντια στους αναρχοσυνδικαλιστές. Χρόνια αργότερα αποκαλύπτεται ότι η βόμβα είχε τοποθετηθεί από το μυστικό αστυνομικό Gambin.

17 ΓΕΝΑΡΗ 1991 Αρχίζει η επιχείρηση "Καταιγίδα της Ερήμης" στον περσικό κόλπο.

18 ΓΕΝΑΡΗ 1932 Στην Ισπανία ξεσπά ένοπλη εξέγερση με επίκεντρο τα ορυχεία του Figols και του Sallent. Οι εξεγερμένοι ανακοινώνουν την κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας και ανακηρύσσουν τον ελευθεριακό κομμουνισμό. Μετά την καταστολή της εξέγερσης εξορίζονται 104 αναρχοσυνδικαλιστές, ανάμεσά τους και οι Durutti και Ascaso.

19 ΓΕΝΑΡΗ 1865 Πεθαίνει ο Πιέρ Ζοζέφ Προυντόν.

"Η τέχνη είναι μια ανθρώπινη δραστηριότητα που συνίσταται στο ότι ένας άνθρωπος μεταδίδει συνειδητά σε άλλους ανθρώπους, με τη βοήθεια ορισμένων εξωτερικών σημείων, συναισθήματα που έχει βιώσει και οι άλλοι μολύνονται από τα συναισθήματα αυτά και τα βιώνουν."

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΙ

"Είναι γνωστό ότι ορισμένες εποχές στις οποίες παρατηρείται εξαιρετική ανάπτυξη της τέχνης δεν έχουν άμεση σχέση με τη γενική ανάπτυξη της κοινωνίας, ούτε με την υλική βάση και το δομικό σκελετό της οργάνωσής της. Μάρτυρας το παράδειγμα των Ελλήνων σε σύγκριση με τα σύγχρονα έθνη ή και αυτό του Σαίξπηρ."

ΚΑΡΑ ΜΑΡΞ

ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΒΙΣΜΕΝΟ ΠΛΑΣΜΑ ΤΗΣ ΣΠΗΛΙΑΣ, ΣΤΑ ΓΚΡΑΦΙΤΙ ΜΕ ΣΠΡΕΥ ΣΤΟΝ ΥΠΟΓΕΙΟ: Η τέχνη δεν είναι πολυτέλεια. Ούτε παρα-προϊόν της κοινωνικής διαπάλης. Είναι μία εγγενής, αρχέγονη τάση του ανθρώπου και μόνο. Είναι μία γλώσσα χωρίς γραμματικούς και συντακτικούς κανόνες. Και σαν γλώσσα εξυπηρετεί ένα και μόνο σκοπό, την επικοινωνία. Εδώ τίθεται ένα ερώτημα: ποιά η σκοπιμότητα ενός αόριστου επικοινωνιακού αξιόλογου, τη στιγμή που ο λόγος καλύπτει πλήρως τις ανάγκες της καθημερινής ζωής; Με βάση αυτή την ερώτηση αιτία της τέχνης μοιά-

σύμβολο. Η ζωγραφιά ενός βούβαλου είναι κατανοητή σε όσους τον έχουν δει, άρα μεταφέρει ένα μήνυμα.

Στα αρχαία χρόνια αρχίζουν κάποιες διαφοροποιήσεις. Πρώτα από όλα ο καλλιτέχνης γίνεται επώνυμος. Αυτό σημαίνει ότι όσο ζει, το έργο του προκαλεί αναφορές στο ονομά του. Γίνεται υπόλογος για όσα δημιουργεί. Και κυρίως οι προσλαμβάνοντες, το κοινό, περιμένουν από αυτόν συνέπεια στην εξέλιξη και την αλληλουχία του έργου του. Πλέον η σχέση πομπού - δέκτη δεν βασίζεται αποκλειστικά στο δημιουργό, αλλά και στον διαπροσωπικό της χαρα-

"... το κρίσιμο ζήτημα ή ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι μαρξιστές θεωρητικοί στη δεκαετία του '20 μπορεί να διατυπωθεί ως εξής: είναι άραγε η τέχνη ένα απλό παρα-προϊόν της κοινωνικής διαπάλης, σκόνη ένα όπλο στον ταξικό αγώνα, όσο ισχυρό και στρατηγικό είναι αυτό, ή μήπως έχει δικές της απαιτήσεις που δεν απορρέουν ούτε από τις "ταξικές ρίζες" της, ούτε από την κοινωνική της σημασία."

Α.Β.ΛΟΥΝΑΤΣΑΡΣΚΥ
(αντι-φορμαλιστής μαρξιστής)

"Είχαμε μία ακαθόριστη προαίσθηση, ότι κάποια μέρα εγκληματίες διψασμένοι για εξουσία, θα μεταχειρίζονταν την ίδια την τέχνη σαν ένα μέσον για να νεκρώσουν το πνεύμα των ανθρώπων."

ΧΑΝΣ ΑΡΠ (ντανταϊστής ζωγράφος)

τεστημένο έρχεται με την Γαλλική Επανάσταση. Η μέχρι τότε κρατούσα εξουσία, η αριστοκρατική τάξη είχε μία βασική διαφορά από τους εξεγερμένους αστούς: μία παραδοσιακή πρόσβαση στους κόλπους της παιδείας. Η μόρφωση, και κατ'επέκταση η πρόσβαση στην πληροφορία, είχε καλλιιεργήσει μία κουλτούρα, μία αντίληψη σε μία μερίδα των αριστοκρατών. Η συλλογή έργων τέχνης ήταν ένα στοιχείο "πνευματικής" αίγλης στην εσωτερικής καταναλωτικής αξιολόγησή τους.

Με την άνοδο των αστών στην εξουσία το 1789 συμβαίνουν δύο βασικές αλλαγές: πρώτον, οι αστοί α-

σων παραγωγής και η ίδια η αύξηση της παραγωγής στην τέχνη δεν εγγυάται την ποιότητα του προϊόντος. Επίσης η υπερκατανάλωση αναγκάζει την αγορά να προωθεί κακή τέχνη και ο κορεσμός από την άλλη, καταδικάζει στην αφάνεια πολλούς και αξιόλογους.

Αυτό που μπορούμε να έχουμε σαν συμπέρασμα από όλα αυτά, είναι ότι οι καλλιτέχνες είναι και αυτοί ένα κοινωνικό υποσύνολο που βιώνει και δρα, όπως όλη η υπόλοιπη κοινωνία. Δεχόμενοι τους ίδιους καταναγκασμούς και κάνοντας τα ίδια όνειρα.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ: Καταρχήν, ποιά η σχέση των καλλιτεχνών με την εξουσία; Είναι λακέδες ή εχθροί της; Η προσωποποίηση δεν είναι κάτι που βοηθάει στην αυτήν την περίπτωση. Όταν μιλάμε για τον καλλιτέχνη στο χρόνο, δεν έχει αξία η παραβολή επιχειρημάτων με βάση πεπραγμένα ατόμων. Αυτό γιατί η σχέση των καλλιτεχνών με την εξουσία, δεν διαφέρει απ' αυτήν του χασάπη ή του γραμματέα. Είναι η σχέση ενός ατόμου που ζει στην ίδια κοινωνία με τους άλλους - ή στο ίδιο περιβάριο με τους υπόλοιπους.

Αυτό που αποδεικνύει η ιστορία, είναι ότι στην τέχνη θυμόμαστε τους καλούς. Αν δει κανείς τους καλλιτέχνες που χαιρούν εκτίμησής, δεν είναι αυτοί που προσκυνούσαν στις βασιλικές αυλές. Αυτοί που ζήσαν στις αυλές και υπήρξαν πλούσιοι στη ζωή τους, είναι οι κοινώς λεγόμενοι "ιστορικής αξίας". Η πλειοψηφία είναι άνθρωποι που συνειδητά ή όχι, επέλεξαν το δρόμο της αξιοπρέπειας και της μη προσαρμογής στις κοινωνικές νόρμες, που δημιουργήσαν τον μύθο του καταραμένου καλλιτέχνη. Του ανθρώπου που αποβάλλεται από το κοινωνικό σώμα, περιθωριοποιείται και καταστρέφεται. Σενάριο για χολιγουντιανές ταινίες πολλές φορές, αλλά κάποιοι ζήσαν αυτά τα σενάρια και με σημαντικές διαφορές από την μεγάλη οθόνη.

Ο καλλιτέχνης, λοιπόν, τείνει προς τους ριζοσπαστικούς χώρους. Αυτό φαίνεται με μία απλή καταμέτρηση. Οι φασίστες καλλιτέχνες είναι μετρημένοι στα δάκτυλα. Η φασιστική προπαγάνδα έχει παράγει τόνους στρατευμένης τέχνης, η οποία μόνο σε κάτι γερασμένους νοσταλγούς και "καρκαφλούς" νεολαίους αρέσει. Το ίδιο συμβαίνει και με τη στρατευμένη τέχνη του πάλα ποτέ ανατολικού μπλόκ, με μόνη εξαίρεση τις αρχές της ρώσικης επανάστασης.

Οι εξουσιαστές φοβούνται την τέχνη. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι δώκουν τους καλλιτέχνες. Τα παραδείγματα πολλά: από την εκτέλεση του Λόρκα και τον ακαταήγητο του Βίκτορ Χάρα, μέχρι τη μαζική εκτέλεση των φοιτητών της σχολής του Μπάου Χάουζ και την ναζιστική έκθεση παρωδίας της "εκφυλισμένης" τέχνης. Η Οκτωβριανή Επανάσταση ήταν εξαίρεση στην αρχή της γιατί πολλοί καλλιτέχνες συμμετείχαν πριν τους πάρει και αυτούς το κύμα του Σοβαλισμού.

Αντιθέτως οι προοδευτικοί και ριζοσπάστες καλλιτέχνες είναι πολλοί. Αυτό δημιουργεί κοινωνική αντίδραση που στις περιόδους του κοινωνικού λήθαργου θάβει το έργο τους, που το ανακαλύπτουμε ξανά στις περιόδους των "διαφωτισμών". Ο Μότσαρτ, ο Μπάχ, ο Βαν Γκογκ, ο Ρεμπό, ο Μπάουντ χάθηκαν με το θάνατό τους. Άλλοι όσο ζούσαν. Αυτό που ξέρουν, αλλά δεν λένε ανοιχτά οι αστοί καλλιτέχνες, είναι ότι ποτέ δεν κατάλαβαν εγκαίρως ποιοί ήταν αξιόλογοι.

Η εικόνα του τρελού σνόμπ καλλιτέχνη είναι κάτι που απέχει από την πραγματικότητα.

Δεν είναι όσοι ασχολούνται με μία τέχνη, καλλιτέχνες. Όπως ένας καρεκλάς κάνει καλύτερες καρέκλες από τον άλλον, έτσι και ο καλλιτέχνης π.χ. ζωγραφίζει καλύτερα από τον μέσο ζωγράφο.

Το τι ορίζεται και πώς ορίζεται ως καλή και κακή τέχνη, είναι κάτι που είναι σύνθετο. Η αισθητική είναι μία

φιλοσοφική διαδικασία. Οι άνθρωποι στο σύνολό τους έχουν γούστο. Υπάρχει καλό και κακό γούστο. Η αισθητική όμως είναι μόνο καλή και καλλιεργήσιμη. Υπάρχουν οι προϋποθέσεις της, αλλά πρέπει να μπουν σε λειτουργική διαδικασία. Ο άνθρωπος πρέπει να βλέπει, να ακούει, να αντιλαμβάνεται. Όπως για να διαβάσει κανείς λογοτεχνία, πρέπει να μάθει τους κανόνες της γλώσσας, έτσι πρέπει να μάθει να βλέπει και να ακούει.

Τα αντικείμενα χωρίζονται σε αισθητικά και μη. Αισθητικά είναι αυτά που λέμε τέχνη. Με πρώτους τους προσωκρατικούς φιλοσόφους και μέχρι τον Γκυ Ντεμπόρ και τους σύγχρονους το ερώτημα είναι το ίδιο: τι είναι τέχνη, από πού προέρχεται, τι εξυπηρετεί και κυρίως, πώς ορίζεται;

Εμπειρικά ξέρουμε ότι κάποια πράγματα άρεσαν στον κόσμο πάντα. Ενώ με το πέρασμα του χρόνου διάφορα αντικείμενα απομακρύνθηκαν από ναούς, πλατείες, και δρόμους κάποια παρέμειναν. Και αυτό γιατί η ουσία της τέχνης, αυτό που αποκαλούμε τέχνη, μπορεί και μεταφέρει διαχρονικά συναισθηματική φόρτιση. Είναι ανθρώπινη ανάγκη να βιώνουμε συναισθήματα και καταστάσεις που ανήκουν σε άλλους, αλλά μας αφορούν. Τέχνη, είναι το συναίσθημα, όταν βρίσκεις ένα στίχο που με πέντε λέξεις εκφράζει μία κατάσταση, μία στιγμή που ούτε ως σκέψη δεν μπορείς να αρθρώσεις, αλλά την αισθάνεσαι βουβά. Αυτά τα λόγια πλέον τα επαναλαμβάνεις όπως τις διάβασες για να μεταφέρεις αυτό που νιώθεις. Και αυτή είναι η ανάγκη της τέχνης: η διαμεσολάβηση του ανθρώπινου παράγοντα στη διαδικασία αντίληψης του κόσμου.

Η εξουσία θέλει τον έλεγχο της τέχνης, την προοπτική της προπαγάνδας. Ο φόβος είναι ένας, το σύμβολο. Η τέχνη δημιουργεί σύμβολα και τα σύμβολα έχουν απήχηση στις μάζες. Ένα σύμβολο συνενώνει ετερογενή άτομα στο σημείο αναφοράς τους. Λειτουργεί εξομαλυντικά και αφαιρετικά. Γίνεται σημαία ιδεών. Και κυρίως σε καταστάσεις απολυταρχισμού συντηρεί θερμούς πυρήνες αντίληψης, κριτικής και αντίστασης.

Η άλλη διαδικασία που προσπαθεί να αντιμετωπίσει η εξουσία είναι η δημοσιοποίηση των κριτικών ιδεών. Η τέχνη είναι μία καλή πρόφαση για την διάδοση της πολιτικής προπαγάνδας. Η φυσική της αμεσότητα και η επιφάνεια που την καλύπτει, βοηθάει στην έμμεση προεγγύηση φαινομενικά απρόσιτων σημείων. Π.χ. για να γίνει προσέγγιση των Μουζικών κατά την διάρκεια της ρώσικης επανάστασης, φτιάχτηκε μία αφίσα που παρουσίαζε τον Τρότσκι ως Αγ. Γεώργιο που σκοτώνει τον δράκο του καπιταλισμού. Η ήδη ετυμολογημένη εικόνα στο μυαλό των θρησκόληπτων αγροτών, προκαλούσε την αναγωγή προσώπου και κατάστασης.

Η τέχνη, με την πλήρη σημασία της λέξης, είναι φύση και θέση επαναστατική. Η διαδικασία της είναι μία συνεχής εικονοκλαστική πρόοδος, η κατάρνηση και αμφισβήτηση κάθε κανόνα και ακαδημαϊκής μέσως της αναζήτησης νέας φόρμας και αιτίας. Η άρνηση της εξουσίας και της αυθεντίας, σε συνδυασμό με την επιλογή των προγόνων και την κριτική αντίληψη της πραγματικότητας είναι οι παράγοντες που δημιουργούν την τέχνη.

Η τέχνη δεν έχει σύνορα, δεν έχει αρχή και τέλος, δεν έχει αφεντικά και δούλους, δεν ακολουθεί τον προβλέψιμο δρόμο του συμβιβασμού. Αρνείται την έννοια της εξουσίας και καλό είναι να σταματήσουν οι αφορισμοί περί αστικών πολυτελειών και να την γυρίσουν πάλι εκεί που ανήκει: να γλυκαίνει τους κατατρεγμένους και να φουντώνει τις φωτιές των εξεγέρσεων.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΑΜΕΝΗ ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ζει η εσωτερική ανάγκη του δημιουργού να κωδικοποιήσει καταστάσεις και βιώματα για να τα μεταδώσει στο κοινό του. Η πραγματική αιτία, όμως, είναι ότι με την τέχνη μεταφέρονται κάποιες λεπτές αποχρώσεις ποιότητες που δεν μεταφέρονται με το λόγο. Γι' αυτό ακόμα και στον ίδιο το λόγο προσθέτουμε τον λογοτεχνικό και τον ποιητικό σαν διαφοροποιήσεις του ίδιου του λόγου. Διαφοροποιήσεις που αφενός παραγράφουν και παρακάμπτουν μέρος των ιδίων τους των κανόνων, αφετέρου το ειδικό τους βάρος είναι άλλο από την απλή σημασιολογική τους αξία.

Απ' όσο γνωρίζουμε η αφετηρία της τέχνης βρίσκεται στους μακρινούς μας προγόνους που ζούσαν στις σπηλιές. Στην αυγή της ανθρωπότητας, πριν ο άνθρωπος γίνει ικανός κυνηγός, πριν καλλιιεργήσει τη γη, πριν μάθει να προσοπτίζει αποτελεσματικά τον εαυτό του από τη φύση, κάνει τέχνη. Πράγμα που δείχνει ότι η τέχνη δεν είναι αποτέλεσμα του υλικού πλεονάσματος μιας κοινωνίας, αλλά δημιουργική ανάγκη του ατόμου και του συνόλου.

Η τέχνη είναι μαγική. Οι πρωτόγονοι εναποθέτουν τους φόβους, τις ανάγκες, τις ελπίδες τους στα δημιουργήματά τους. Αυτή, άλλωστε, είναι και μία από τις συνισταμένες της τέχνης: το σύμβολο. Η τέχνη αφορά όλη την κοινότητα. Την εκτόνωσή της και τις προσδοκίες της. Την ψυχαγωγία και τη συντήρηση του πυρήνα της κουλτούρας της.

Το βασικό στοιχείο του συμβόλου είναι ότι όσο φέρει σημαίνον και σημειαινόμενο είναι αυτοπροσδιοριζόμενο. Σε μία εποχή λοιπόν που ο λόγος δεν επαρκεί πάντα, λόγω της ελλειπικής διαμόρφωσής του, και οι κοινωνίες είναι κλειστές σε βαθμό που σε μικρές γεωγραφικές αποστάσεις το γλωσσικό ιδίωμα του ενός είναι ακατάληπτο στον άλλο, τότε χρειάζεται το

κήτρα.

Δεύτερο χαρακτηριστικό του πνεύματος της εποχής, είναι η θέση των καλλιτεχνών στην κοινωνική διαστρωμάτωση. Ενώ οι ποιητές, οι θεατρικοί συγγραφείς και γενικώς όσοι δουλεύουν κυρίως εγκεφαλικά, χαιρούν μεγάλης εκτίμησής, οι ζωγράφοι, οι μουσικοί και οι γλύπτες θεωρούνται χειρωνακτές. Εξάλλου το γενικότερο κλίμα που αιωρούνταν ήταν να υπάρχει εξελικτική διαδικασία σκέψης, χωρίς πρακτικές εφαρμογές.

Από δω και εμπρός γνωρίζουμε επώνυμα τους περισσότερους δημιουργούς της τέχνης. Ξεκινώντας από την αρχαία Ελλάδα και φτάνοντας μέχρι σήμερα, ταυτίζοντας έργα με δημιουργούς φτάνουμε στο εξής συμπέρασμα: οι καλλιτέχνες στην πλειοψηφία τους είναι ριζοσπάστες, προοδευτικοί και κοινωνικά ευαισθητοποιημένοι. Όταν μιλάμε βέβαια για έργα τέχνης δεν μιλάμε για το σύνολο των έργων που παράγονται. Το τι είναι τέχνη και το τι όχι, ορίζεται από την ιστορία και την κοινωνική συνείδηση, με την πάροδο εκατό και διακοσίων χρόνων. Το συγκεκριμένο ζήτημα θα αναφερθεί εκτενέστερα στη συνέχεια του κειμένου.

★

Ο καλλιτέχνης αρχίζει να βγαίνει από τον ρόλο του χειρωνακτή στην αναγέννηση (14ος - 16ος αιώνας μ.χ.) και θεωρείται πνευματικός άνθρωπος, διανοούμενος. Το ότι οι καλλιτέχνες ήταν οργανωμένοι σε συντεχνίες, δεν έχει να κάνει με κάποια κοινωνική τους διαφοροποίηση, αφού όλα τα επαγγέλματα, ακόμα και των κλεφτών, είχαν τη συντεχνία τους.

Στο Μπαρόκ (1600 - 1750) οι καλλιτέχνες βρίσκονται ξανά σε άσχημη θέση. Η θρησκευτική αντιμεταρρύθμιση του τμήματος των Ιησουιτών είχε μία μονόδρομη αντίληψη περί τέχνης. Θρησκευτική ή ανυπαρκτή. Μόνη νησίδα σωτηρίας η Ισπανική αυλή - που για άσχετους λόγους - υποστήριζε την κοσμική τέχνη. Σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη για 150 χρόνια κυριαρχεί ο φονταμενταλισμός.

Η ουσιαστική όμως ρήξη της τέχνης και των καλλιτεχνών με το κα-

διαφορούν για την τέχνη. Δεύτερον, όσοι ενδιαφέρονται για λόγους κοινωνικής προβολής ως επί το πλείστον, δεν έχουν κανένα κριτήριο. Έτσι αφού οι καλλιτέχνες δεν μπορούσαν να κάνουν - ακόμα και αν προσπαθούσαν - την τέχνη που ζήταγε το αόριστο και συγκεκριμένο αισθητικό κριτήριο των αστών, βρέθηκαν για πρώτη φορά τελείως αποδεδειγμένοι. Επίσης πρέπει να σημειωθεί ότι οι αστοί χρειάστηκαν περίπου εκατό χρόνια μέχρι να αντιληφθούν τα εμπορικά κέρδη που μπορούσαν να αποκομίζουν πλέον από την τέχνη.

Ο Ρομαντισμός 18ος - 19ος είναι τέκνο του διαφωτισμού. Για την ακρίβεια το άγριο τέκνο του ορθού Λόγου. Με συνείδηση λόγω του παρελθόντος, αλλά και αιρετική διάθεση λόγω της συνείδησης. Οι Ρομαντικοί δίνουν έμφαση στην υποκειμενική ευαισθησία και αντιδοστέλλουν το συναίσθημα και την φαντασία με το Λόγο. Συρρέουν στην επαναστατημένη Ελλάδα. Ζωγραφίζουν τη Γαλλική Επανάσταση και γράφουν ποιήματα για το τρίπτυχο: *ισότητα, αλληλεγγύη, ελευθερία*. Ο καλλιτέχνης είναι πλέον στερεοτυπικά παράξενος. Παράξενος όχι γιατί επιδιώκει - καλλιτεχνική αδεία - τη διαφορά από την κοινωνία, αλλά γιατί συνήθως δεν είναι ενταγμένος στους κανόνες της κυρίαρχης αστικής συμπεριφοράς.

Αυτή η μικρή ιστορική αναδρομή μπορεί να κλείσει με την νεότερη τέχνη. Τα ρεύματα γίνονται πολλά για να αναφερθούν. Συνοπτικά, υπάρχει μία πρωτοφανής ριζοσπαστικοποίηση από τα τέλη του 19ου αιώνα και μετά. Πολλοί από τους καλλιτέχνες γίνονται πολιτικά ενεργοί με τη μαζικοποίηση της πολιτικής δράσης μετά την βιομηχανική επανάσταση. Όμως ο καπιταλιστικός μηχανισμός είναι αρκετά ελαστικός ώστε να δημιουργεί σχέσεις δράσης - ανάδρασης. Γι' αυτό ενσωμάτωσε - στο βαθμό που μπορούσε - και εκμεταλλεύτηκε εμπορικά ακόμα και τα πιο εξτρεμιστικά κινήματα τέχνης. Εκτός του κέρδους έτσι επιτεύχθηκε και η αδρανοποίηση του μέσου. Πρέπει να αναφερθεί ότι η χρήση έργων τέχνης σαν εμπόρευμα, προκαλεί συνεχόμενες κρίσεις ποιότητας, δεδομένου ότι ο εκσυγχρονισμός των μέ-

